

Ekstrakt

Rasmus Malver
(advokat Tobias Stadarfeld Jensen)

mod

Københavns Politi
(juridisk fuldmægtig Pernille Kloster
Alexandersen)

Indholdsfortegnelse

Tidsplan	s. 2
Påstandsdokument og processkrifter fra klager	s. 3
Påstandsdokument og processkrifter fra Københavns Politi	s. 12
Indbringelsesskrivelse	s. 18
Bilag 1 – Rapporter	s. 22
Bilag 9 – Københavns Politis afgørelse af 9. september 2024	s. 27
Bilag 10 – Optagelse af 112-opkald	s. 31
Bilag 11 – Artikel fra Berlingske af 2. november 2025	s. 32
Retsbøger	s. 50

Advokaterne Bonneze & Ziebe

Tidsplan vedrørende hovedforhandlingen i sagen Rasmus Malver mod Københavns Politi

13.00 - 13.20	Forelæggelse og dokumentation
13.20 - 13.50	Partsforklaring, Rasmus Malver
13.50 - 14.20	Vidneforklaring, politiassistent Michael Fischer Sandborg
14.20 - 14.30	<i>Eftermiddagspause</i>
14.30 - 14.55	Procedure, klager
14.55 - 15.20	Procedure, indklagede
15.20 - 15.30	Evt. replik og duplik

Advokaterne Bonneze & Ziebe

Påstandsdokument

I sagen BS-51190/2024-KBH:

Rasmus Malver

mod

Københavns Politi

Påstande:

Vedrørende den foretagne frihedsberøvelse:

Frihedsberøvelsen af Rasmus Malver d. 16. februar 2024 kl. 13:30 til kl. 13:57 var ulovlig.

Vedrørende erstatning - retsplejelovens § 469, stk. 6:

Københavns Politi skal betale 3.100 kr. til Rasmus Malver med tillæg af procesrente fra den 16. februar 2024.

Anbringender:

Om domstolsprøvelsens intensitet:

Denne sag behandles efter retsplejelovens kapitel 43 a.

Ved domstolsprøvelsen i sager om administrativ frihedsberøvelse foregår der, i modsætning til hvad tilfældet er ved en domstolsprøvelse efter grundlovens § 63, en meget intensiv prøvelse af forvaltningens skøn, og der er i realiteten "*tale om en egentlig ny behandling af sagerne*". Se herom bl. a. Jens Garde, Jørgen Albæk Jensen, Orla Friis Jensen, Helle Bødker Madsen og Karsten Revsbech i Forvaltningsret, Almindelige emner, 5. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag 2009, side 400, 401 og 418.

Det gøres derfor gældende, at retten i denne sag skal foretage en udtømmende prøvelse af lovligheden af administrative frihedsberøvelser uden for strafferetsplejen, herunder prøvelse af det af såkaldte politifaglige skøn.

Advokaterne Bonnez & Ziebe

Om frihedsberøvelsens lovlighed:

Københavns Politi har ikke under skriftvekslingen i denne sag nærmere redegjort for, *hvorfor* frihedsberøvelsen af klager måtte være lovlig eller i øvrigt til retsgrundlaget i sagen, idet politiet blot ses at have nedlagt påstand om frifindelse.

Af sagens bilag kan det udledes, at politiet henholder sig til politilovens § 5.

Det gøres herom gældende, at betingelserne i politilovens § 5 ikke er opfyldt.

Om forståelsen af, hvad der udgør forstyrrelser af den offentlige orden anføres herom i bemærkningerne til bestemmelsen:

"Forstyrrelse af den offentlige orden omfatter f.eks. gadeuorden, værtshusuorden, uanstændig adfærd, støjende adfærd og krænkelse af fællesgoder som monumenter og lign. Forstyrrelse af den offentlige orden vil endvidere kunne være f.eks. slagsmål, bålaftænding, uroligheder i tilknytning til fodboldkampe, fysiske blokader, husbesættelser, høj musik på offentligt sted eller fra en ejendom, skrigen og råben, tuden med sirener mv. Også hensynet til myndighedsudøvelse kan være omfattet. Politiet vil således af hensyn til en uhindret udførelse af sine opgaver efter omstændighederne kunne påbyde tilskuere at holde en vis afstand til politiforretninger, ulykkessteder og lign.

Den nærmere fastlæggelse af udtrykket den offentlige orden afhænger i øvrigt af, hvad der må anses for en almindeligt accepteret adfærd i samfundet, og begrebet kan ændre sig med tiden og samfundsudviklingen."

Det kan udtrykkes således, at faren skal være *objektiv* og *påviselig*, ligesom der skal foreligge en sandsynlig risiko for, at beskyttelsesinteresser rammes. Kravene hertil skærpes i takt med indgrebs intensitet, jf. Ib Henricson, Politiret (2022), side 230ff.

Københavns Politi har i bilagene henvist til, at klager angiveligt udviste en mistænkelig adfærd, idet han havde fotograferet en række køretøjer på Kongens Nytorv. Politiet har endvidere henvist til, at klager angiveligt fremstod "lettere aggressiv", da politiet afæskede klager en forklaring om, hvorfor han havde fotograferet de pågældende køretøjer.

Der er herved ingeniunde henvist til nogen konkrete forhold, der med rimelig sandsynlighed kan antages at udgøre en fare for forstyrrelse af den offentlige orden, og som derved kan danne grundlag for indgreb efter politilovens § 5.

Hertil kommer, at politiet ikke har forsøgt sig med mindre indgribende foranstaltninger end frihedsberøvelse.

De forhold, som politiet påberåber sig, vil i bedste fald være forhold, der vil skulle imødegås ved anvendelse af de straffeprocessuelle regler i retsplejeloven, herunder retplejelovens § 755

Advokaterne Bonneze & Ziebe

om anholdelse grundet mistanke om strafbart forhold. Beskyttelsen sikret heri skal ikke udhules med politilovens § 5, der ikke kan anvendes til imødegåelse af en helt igennem abstrakt fare.

Det gøre endelig gældende, at fotografering i det offentlig rum er omfattet af EMRK artikel 10, og at den foretagne frihedsberøvelse derfor udgør et indgreb heri. Det foreligger således en krænkelse af klagers rettigheder efter denne bestemmelse.

Beviser:

Sagens bilag og partsforklaring.

Århus, den 4. december 2025

Tobias Stadarfeld Jensen
advokat

Advokaterne Bonneze & Ziebe

Svarskrift

I sagen BS-51190/2024-KBH:

Rasmus Malver

mod

Københavns Politi

I ovennævnte sag giver jeg møde for Rasmus Malver (herefter benævnt "klager") og nedlægger følgende

1. Påstande:

1.1. Over for afvisningspåstanden:

Sagen fremmes.

1.2. Vedrørende den foretagne frihedsberøvelse:

Frihedsberøvelsen af Rasmus Malver d. 16. februar 2024 kl. 13:30 til kl. 13:57 var ulovlig.

1.3. Vedrørende erstatning - retsplejelovens § 469, stk. 6:

Københavns Politi skal betale 3.100 kr. til Rasmus Malver med tillæg af procesrente fra den 16. februar 2024.

2. Anbringender:

2.1. Vedrørende spørgsmålet om sagens afvisning:

Københavns Politi har gjort gældende, at sagen skal afvises, fordi klager har indgivet sin begæring om domstolsprøvelse efter 6 månedersfristen i retsplejelovens § 469, stk. 4.

Klager gør til støtte for den nedlagte påstand gældende, at klager ved sin henvendelse af 19. april 2024 (bilag 2, side 2-3) til statsadvokaten, som den 25. april 2024 videresendte denne til Københavns Politi, har fremsat begæring om domstolsprøvelse, og at fristen i retsplejelovens § 469, stk. 6, dermed er overholdt.

Advokaterne Bonneze & Ziebe

I klagers mail til Statsadvokaten i København fremgår det af første afsnit således følgende:

"Kan I bekræfte at Tobias Stadarfeld er beskikket som min advokat i godtgørelsessagen om indgreb i ytringsfrihed, ulovlig fotografering og ubegrundet anholdelse d. 16/2 på Nytorv i København?"

Heri ligger ganske utvivlsomt en anmodning om domstolsprøvelse af den frihedsberøvelse, som klager var blevet udsat for.

Både retsplejelovens kapitel 93 a og kapitel 43 a sikrer en adgang til domstolsprøvelse, og det kan ikke være op til den enkelte borger at være i stand til præcist at sondre mellem frihedsberøvelse foretaget i eller uden for strafferetsplejen - en vurdering, som både politi og domstole kan have svært ved at foretage. Se f.eks. **TfK2018.981**, hvor en tilbageholdelse på under en halv time i forbindelse med en demonstration var at sidestille med en straffeprocessuel anholdelse efter retsplejelovens § 755, uagtet de pågældende personer ikke havde været sigtet.

Hertil kommer, at klager *har* henvendt sig til statsadvokaten, som kort tid efter videresendte mailen til politiet, samt at hverken statsadvokaten eller politiet på noget som helst tidspunkt har orienteret klager om, at hans begæring ikke blev taget under behandling ved statsadvokaten, men at den i stedet blev behandlet af Københavns Politi, fordi politiet tilsyneladende mente, at han havde været underlagt en administrativ og ikke straffeprocessuel frihedsberøvelse.

Af bilag 2, side 2, fremgår det således, at statsadvokaten i mail af 25. april 2024 efter modtagelsen af klagers henvendelse anmodede Københavns Politi om akter, men at politiet dernæst tilsyneladende egenhændigt tog sagen under behandling, jf. mail af 26. april 2024, uden at hverken Statsadvokaten i København eller Københavns Politi som nævnt orienterede klager herom.

Det må derfor lægges til grund, at Københavns Politi - uden at søge nærmere afklaring hos klager eller i øvrigt uden at vejlede ham om det grundlag, hvorpå politiet mente, klager var blevet frihedsberøvet - egenhændigt valgte at behandle klagers begæring som en administrativ sag om erstatning.

Ifølge klager blev han oplyst, at han var "anholdt", hvorefter han blev placeret på bagsædet af en patruljevogn. Han var uforstående over for den skete anholdelse. Klager oplyser endvidere, at han ikke på noget tidspunkt blev klagevejledt af den frihedsberøvende betjent.

Klagers oplysninger stemmer fint overens med den i bilag 1 fremlagte politirapport. Af rapporten fremgår det således, at klager blev "anholdt" og placeret i en patruljevogn. Det fremgår ikke af rapporten, at klager blev klagevejledt.

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C.,
Tlf.: 70 22 33 13, Fax.: 87 30 33 00,
Kontortid: 10-12 og 14-16 på hverdage
E-mail: post@bonnezziebe.dk,

Bankforbindelse: Danske Bank, Reg. nr.: 3627, kontonr.: 35 62 39 17 38

Advokaterne Bonnez & Ziebe

Det må lægges herefter lægges til grund, at politiet ikke på noget tidspunkt vejledte klager om grundlaget for den skete "anholdelse" eller i øvrigt givet ham en egentlig klagevejledning.

Hertil bemærkes, at "anholdelse" almindeligvis antages at udgøre et straffeprocessuelt indgreb i retsplejelovens § 755's forstand, og at politiloven ikke anvender termen "anholdelse", men derimod "frihedsberøvelse". Den omstændighed, at politiassistenten ifølge klager og ifølge politiassistentens egen rapport foretog "anholdelse", kan derfor af gode grunde give den anholdte indtrykket af, at han er blevet underlagt en straffeprocessuel frihedsberøvelse.

Klager finder i øvrigt anledning til at påpege, at det forekommer ganske behændigt, at Københavns Politi tilsyneladende har valgt at træffe afgørelse af 9. september 2024 (bilag 3), kort tid efter udløbet af 6-månedersfristen i rpl § 469, stk 4. Det er således nærliggende at antage, at politiet har spekuleret i fristreglerne, ved først at træffe afgørelse den 9. september 2024, hvilket var første gang, at klager blev gjort bekendt med, at han havde været underlagt en administrativ og ikke straffeprocessuel frihedsberøvelse.

I indbringelsesskrivelsen af 16. oktober 2024 har politiet til støtte for påstanden om afvisning henvist til U 2024.1692Ø, hvor landsretten fandt, at der var hjemmel til at tillade en sag om administrativ frihedsberøvelse i psykiatrien indbragt i en situation, hvor begæringen var fremsat mere end 6 måneder efter afgørelsen, der indeholdt en udførlig klagevejledning, var meddelt patienten.

Om den pågældende afgørelse bemærker klager, at der i herværende sag - modsat U 2024.1692 - blev klaget, gjort krav på erstatning og begæret domstolsprøvelse, jf. klagers mail af 19. april 2024, og at han på intet tidspunkt blev orienteret eller vejledt af den frihedsberøvende myndighed.

Politiet har i indbringelsesskrivelsen endvidere henvist til U 2017.2695Ø og anført, "at en beslutning om frihedsberøvelse i medfør af politilovens § 5 ikke var en afgørelse omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb, og at der herefter ikke var pligt til at klagevejlede efter forvaltningslovens § 26".

Klager bemærker, at politiets fortolkning af rettens præmisser i U 2017.2695Ø ikke er korrekt. Der var således tale om den konkrete situation, hvor Københavns Politi kortvarigt foretog *afspærring* foran Marmorkirken i København, hvilket afstedkom at en større mængde mennesker kortvarigt blev fanget bagved afspærringen. Herom udtalte byretten, at "beslutningen om afspærring ikke er en afgørelse, som er omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb", hvorfor der ikke indtrådte vejledningspligt. Dette blev tiltrådt af landsretten. I herværende sag er *der* ikke tale om en generel afspærring, men der er truffet en

Advokaterne Bonnez & Ziebe

konkret og individuel afgørelse om frihedsberøvelse af netop klager, som blev ilagt håndjern og indsat i en patruljevogn. Det er utvivlsomt en forvaltningsretlig beslutning.

2.1.1. Konklusion

Efter klagers opfattelse må det således lægges til grund, at han i denne sag *har* reageret og begæret domstolsprøvelse *inden* 6-månedersfristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, idet hans henvendelse af 19. april 2024 er at betragte som en anmodning om domstolsprøvelse.

Den fuldstændige mangel på orientering om politiets behandling af klagers henvendelse, at politiet betragtede ham som administrativt - og ikke straffeprocessuelt - frihedsberøvet, og at klager ikke på noget tidspunkt blev klagevejledt, må komme den frihedsberøvende myndighed (her politiet) til skade.

Disse omstændigheder, herunder navnlig manglende klagevejledning og orientering af klager, udgør ifølge retspraksis en undskyldende omstændighed, der kan begrunde klagens admittering i en situation, hvor begæringen er fremsat efter 4-ugersfristen men inden 6 månedersfristen i retsplejelovens § 469, stk. 4.

Der henvises til Vestre Landsrets dom af 10. februar 2022 i sagen **BS-27797/2021-VLR (bilag A)**. Sagen vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt nogle beboere på et botilbud havde været underlagt en administrativ frihedsberøvelse med deraf følgende adgang til domstolsprøvelse i henhold til retsplejelovens kapitel 43 a, da et Socialtilsyn i forbindelse med flere tilsynsbesøg og senest i oktober 2020 fandt et hus på bostedet helt aflåst. Bostedet aftog alle låsemekanismer og ændrede praksis den 9. oktober 2020. Beboernes værger fremsatte den 13. januar 2021 anmodning om domstolsprøvelse, og havde således overskredet 4 ugersfristen, men overholdt 6 månedersfristen i § 469, stk. 4. Spørgsmålet var således, om der forelå undskyldende omstændigheder, der tillod sagen admitteret, såfremt landsretten anså borgerne som frihedsberøvet i perioden. Herom udtalte landsretten indledningsvist, at der ikke var truffet en formel afgørelse om aflåsning mv. af døre i botilbuddet og udtalte herefter, s. 22:

"Landsretten lægger til grund, at forholdene er ophørt, da bostedet den 9. oktober 2020 indførte en ny praksis. Begæringen om indbringelse for retten, der er fremsat den 13. januar 2021, er derfor fremsat efter udløbet af fristen på 4 uger i retsplejelovens § 469, stk. 4, 1. pkt., men inden for fristen på 6 måneder i § 469, stk. 4, 2. pkt. Det følger af det, der er anført foran, at der ikke er truffet en formel afgørelse om frihedsberøvelse over for A.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at der foreligger særlig grund til at afvige fra fristen på 4 uger, jf. retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt. Aarhus Kommunes subsidiære påstand om afvisning tages derfor ikke til følge."

I en anden sag fra et bosted i Aarhus Kommune afgjort af Retten i Aarhus ved dom af 15. februar 2023 i sagen BS-2412/2021-ARH (**bilag B**) og af Vestre Landsret ved anke af 3.

Advokaterne Bonnez & Ziebe

oktober 2024 i sagen BS-14215/2023-VLR (**bilag C**), havde samme aflåsningspraksis været gældende, hvilket blev bragt til ophør den 9. oktober 2020 af kommunen og begæret domstolsprøvet af beboernes værger den 13. januar 2021. Byretten admitterede klagen og behandlede sagen efter retsplejelovens kapitel 43 a, idet byretten om fristreglerne bemærkede, bilag B, side 27:

"Det må lægges til grund, at aflåsningen for Ss vedkommende ophørte, da bostedet den 9. oktober 2020 indførte en ny praksis, og at den for Ns vedkommende ophørte, da han den 13. september 2020 fraflyttede bostedet. Begæringerne om indsigelse er begge fremsat efter udløbet af fristen på 4 uger i retsplejelovens § 469, stk. 4, 1. pkt., men inden for fristen på 6 måneder i § 469, stk. 4, 2. pkt. Der er ikke truffet en formel afgørelse om frihedsberøvelse, hvorfor der ikke har været anledning til at søge sagen prøvet på et tidligere tidspunkt, ligesom der ikke er givet klagevejledning. Under disse omstændigheder er der særlige grunde til at fravige fristen på 4 uger, hvorfor Aarhus Kommunes påstand om afvisning ikke tages til følge."

Vestre Landsret stadfæstede i det hele denne del af byrettens afgørelse, se bilag C, side 6.

Det følger således af ovennævnte retspraksis, at manglende klagevejledning af den frihedsberøvede borger udgør en undskyldende omstændighed i retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. punktums forstand.

Såfremt retten måtte finde, at klager ikke ved sin mail af 19. april 2024 har handlet adækvat og begæret sagen domstolsprøvet, eller hvis retten ikke øvrigt finder politiets ageren i sagen problematisk, vil politiet helt kunne undlade at vejlede borgeren og overlade det til borgeren at fremfinde og udrede den sondring, der i den juridiske teori hersker om forskellen mellem administrativ og straffeprocessuel frihedsberøvelse, med den konsekvens, at borgeren vil være afskåret fra at varetage sine retlige interesse i sagen og udnytte de retssikkerhedsgarantier, der er opstillet på området.

2.2. Om frihedsberøvelsens lovlighed

Københavns Politi har ikke nærmere redegjort for, hvorfor frihedsberøvelsen af klager måtte være lovlig, skulle retten vælge at prøve sagens realitet.

Det gøres herom overordnet gældende, at betingelserne i politilovens § 5 ikke er opfyldt.

Københavns Politi har i denne sag henvist til, at klager angiveligt udviste en mistænkelig adfærd, idet han havde fotograferet en række køretøjer på Kongens Nytorv. Politiet har endvidere henvist til, at klager angiveligt fremstod "lettere aggressiv", da politiet afæskede klager en forklaring om, hvorfor han havde fotograferet de pågældende køretøjer.

Der er herved ingenlunde henvist til forhold, der med rimelighed kan antages at udgøre en fare for den offentlige orden, som kan danne grundlag for indgreb efter politilovens § 5.

Advokaterne Bonneze & Ziebe

Hertil kommer, at politiet ikke har forsøgt sig med mindre indgribende foranstaltninger end frihedsberøvelse.

Henset til, at der er nedlagt påstand om afvisning foreslår klager, at dette spørgsmål udskilles til særskilt behandling, se nedenfor under "processuelt". Klager tager derfor forbehold for yderligere anbringender vedr. frihedsberøvelsens lovlighed samt spørgsmålet om erstatning.

3. Provokationer:

Københavns Politi **opfordres** til at fremlægge samtlige sagens akter, herunder den mail, som ifølge mail af 26. april 2024 (sagens bilag 2, side 1), er tilgået Statsadvokaten i København.

4. Processuelt:

Klager foreslår, at retten udskiller spørgsmålet om sagens afvisning til særskilt behandling. Efter klagers opfattelse egner dette spørgsmål sig til skriftlig behandling.

5. Beskikkelse:

Under henvisning til undertegnedes meddelelse af 19. november 2024 til retten skal jeg bede om at blive beskikket som advokat for klager, jf. retsplejelovens § 470, stk. 2.

6. Bilag:

- **Bilag A:** Vestre Landsrets dom af 10. februar 2022 i sagen BS-27797/2021-VLR
- **Bilag B:** Retten i Aarhus' dom af 15. februar 2023 i sagen BS-2412/2021-ARH
- **Bilag C:** Vestre Landsrets anke dom af 3. oktober 2024 i sagen BS-14215/2023-VLR

Århus, den 28. november 2024

Tobias Stadarfeld Jensen
advokat

Københavns Byret

Dato: 02-12-2025
Sags nr: 2024-130298
Dokument nr.: 4441927
Sagsbehandler: Pernille Kloster Alexandersen

KØBENHAVNS POLITI
ADM Juridisk sektion 1

Politigården
1567 København V

Tlf.: 114 eller 33141448
E-mail: kbh@politi.dk
CVR nr.: 17143611

Påstandsdokument

I Københavns Byrets sag

BS-51190/2024-KBH

Rasmus Malver
(advokat Tobias Stadarfeld Jensen)

mod

Københavns Politi
(fuldmægtig Pernille Kloster Alexandersen)

skal Københavns Politi nedlægge følgende påstande:

Påstande

Københavns Politi nedlægger påstand om, at den administrative frihedsberøvelse af klager foretaget af Københavns Politi den 16. februar 2024 i medfør af politilovens § 5, stk. 3, godkendes som lovlig.

Københavns Politi nedlægger endvidere påstand om frifindelse for klagers påstand om betaling af erstatning.

Såfremt frihedsberøvelsen måtte kendes ulovlig, er det Københavns Politis påstand, at erstatningen opgøres efter de samme takster, som størrelsesmæssigt gælder for erstatning, som i henhold til reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a ydes for frihedsberøvelse inden for strafferetsplejen. I nærværende sag var klager frihedsberøvet 27 minutter. Taksten for frihedsberøvelse i 0-5 timer i 2024 opgøres til 3.100 kr.

Sagens omstændigheder

Københavns Politi henviser til sagsfremstillingen, der fremgår af Københavns Politis processkrift af 16. oktober 2024.

Københavns Politi henviser endvidere til optagelsen af det 112-opkald, som klager foretog forud for den i sagen omhandlende frihedsberøvelse (bilag 10).

Lovgrundlag

Politiet skal virke for tryghed, sikkerhed, fred og orden i samfundet, og fremme dette formål gennem forebyggende, hjælpende og håndhævende virksomhed, jf. politilovens § 1.

Politiet har i medfør af politilovens § 2, nr. 1 til opgave at forebygge strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Politiet har tillige til opgave at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, jf. politilovens § 2, nr. 2.

I medfør af politilovens § 5, stk. 1, har politiet til opgave at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed.

I medfør af politilovens § 5, stk. 2, kan politiet med henblik på at afværge fare, som nævnt i stk. 1, foretage indgreb over for den eller de personer, der giver anledning til faren, herunder udstede påbud.

I medfør af politilovens § 5, stk. 3, kan politiet, såfremt mindre indgribende midler, jf. stk. 2, ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren, om nødvendigt frihedsberøve den eller de personer, der giver anledning til faren. Frihedsberøvelsen skal være så kortvarig og skånsom som muligt og må så vidt muligt ikke udstrækkes ud over 6 timer.

Anbringender

Københavns Politi gør overordnet gældende, at betingelserne for den 16. februar 2024 at frihedsberøve klager i medfør af politilovens § 5, stk. 3, var opfyldt, ligesom frihedsberøvelsen skete så skånsomt som muligt og alene blev opretholdt i så kort tid som muligt. Københavns Politi gør derfor gældende, at den administrative frihedsberøvelse skal godkendes som lovlig.

Københavns Politi gør gældende, at klager på baggrund af hans samlede adfærd, først ved sin adfærd på Nytorv ved Domhuset i København og efterfølgende over for politiet, hvor han optrådte lettere aggressivt og flere gange forsøgte at forlade stedet, udgjorde en fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, jf. politilovens § 5, stk. 1.

Københavns Politi gør i den forbindelse gældende, at klager fik et påbud om at blive på stedet i medfør af politilovens § 5, stk. 2, hvilket han nægtede at efterkomme, idet klager flere gange forsøgte at forlade stedet.

Københavns Politi gør endvidere gældende, at mindre indgribende midler end at frihedsberøve klager ikke var tilstrækkeligt til at afværge faren, idet klager ved sin aggressive adfærd og med henvisning til, at han modsatte sig politiets anvisninger, ikke var samarbejdsvillig eller villig til at efterkomme politiets påbud, hvorfor mindre indgribende midler ikke var egnede til at afværge faren for forstyrrelse af den offentlige orden eller faren for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed.

På den baggrund gøres det gældende, at Københavns Politi var nødsaget til at frihedsberøve klager i medfør af politilovens § 5, stk. 3, for at afværge den tilstedeværende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed. Københavns Politi kan i den forbindelse henvise sagens **bilag 11**, hvor klager har udtalt, at "han bringer sig i situationer, hvor han anholdes eller risikerer anholdelse".

Københavns Politi gør yderligere gældende, at den administrative frihedsberøvelse af klager var så kortvarig og skånsom som muligt henset til den begrænsede varighed på 27

minutter, og at klager blev løsladt så snart politiet vurderede, at han ikke længere var til fare for den offentlige orden eller til fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

Københavns Politi gør i den forbindelse gældende, at varigheden af den administrative frihedsberøvelse ikke overstiger, hvad der med rimelighed må forventes taget de givne omstændigheder i betragtning.

Det gøres endelig gældende, at der må indrømmes politiet en vis tid til vurdering og undersøgelse af de nærmere omstændigheder vedrørende den oplevede fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, inden klager blev løsladt.

Bevisførelse og processuelle bemærkninger

Københavns Politis bevisførelse vil bestå af vidneforklaring fra politiassistent Michael Fischer Sandborg, der er ansat i Københavns Politi.

Københavns Politi vil endvidere påberåbe sig sagens relevante bilag.

Bilag

Københavns Politi har til brug ved sagens behandling fremlagt følgende bilag:

- Bilag 1: Rapporter
- Bilag 2: Anmodning om erstatning af 19. april 2024
- Bilag 3: Kopi af afgørelse af 9. september 2024 til advokat
- Bilag 4: Anmodning om prøvelse af frihedsberøvelse
- Bilag 5: Københavns Politis e-mail af 26. april 2024
- Bilag 6: Københavns Politis e-mail af 25. juni 2024
- Bilag 7: Københavns Politis e-mail af 27. august 2024
- Bilag 8: REU nr. spørgsmål nr. 295 (Alm. del) 2010
- Bilag 9: Københavns Politis afgørelse af 9. september 2024
- Bilag 10: Optagelse af 112-opkald
- Bilag 11: Artikel fra Berlingske af 2. november 2025 (nyt)

København, 2. december 2025

Pernille Kloster Alexandersen
Fuldmægtig

Til Københavns Byret

Dato: 13-12-2024

Sags nr: 2024-130298

Dokument nr.: 2334593

Sagsbehandler: Pernille Kloster Alexandersen

KØBENHAVNS POLITI
ADM Juridisk afdeling

Politigården
1567 København V

Tlf.: 114 eller 33141448
E-mail: kbh@politi.dk
CVR nr.: 17143611

Processkrift vedrørende BS-51190/2024-KBH

Ved retsmøde den 29. november 2024 har Københavns Byret besluttet at udskille spørgsmålet om afvisning i ovennævnte sag til særskilt behandling og fastsat en frist til den 13. december 2024 for parterne til at indlevere eventuelle yderligere bemærkninger.

Københavns Politi skal indledningsvis bemærke, at påstanden om afvisning fastholdes med henvisning til anbringenderne i processkriftet af 16. oktober 2024.

I forlængelse af klagers svarskrift af 28. november skal Københavns Politi herudover bemærke følgende:

Vedrørende klagers anbringende om henvendelsen af 19. april 2024

Klager har gjort gældende, at klagers mail af 19. april 2024 utvivlsomt skal anses som en anmodning om domstolsprøvelse af den frihedsberøvelse, som klager blev udsat for. I den forbindelse har klager citeret første afsnit af henvendelsen om beskikkelse af advokat i godtgørelsessagen.

Københavns Politi skal i den forbindelse bemærke, at klager har angivet "godtgørelse for anholdelse" i emnefeltet, og at den resterende del af klagers henvendelse har følgende ordlyd:

"I må også gerne bekræfte at det er registreret, at jeg på stedet fremsatte krav om godtgørelse, og at 2 måneders-fristen derfor er afbrudt. Den endelige opgørelse har trukket ud, da jeg har været ramt af sygdom. Jeg beklager det ekstra arbejde. Men det slog mig pludseligt at vi er nået to måneders-fristen, og at jeg ikke har fået noget på skrift."

Som anført i processkriftet af 16. oktober 2024 er det Københavns Politis opfattelse, at klagers henvendelse efter en almindelig sproglig fortolkning ikke kan anses som en begæring om domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed, idet anmodningen alene ses at vedrøre spørgsmålet om godtgørelse i anledning af frihedsberøvelsen. Københavns Politi skal i den forbindelse gøre gældende, at det følger af almindelige fortolkningsprincipper, at en undtagelsesbestemmelse som udgangspunkt ikke skal fortolkes udvidende, hvorfor anmodninger om erstatning mv. som det klare udgangspunkt ikke skal fortolkes udvidende, således at sådanne anmodninger tillige omfatter domstolsprøvelse efter undtagelsesbestemmelserne i retsplejelovens § 469, stk. 4 eller stk. 6, medmindre der udtrykkeligt anmodes herom.

Københavns Politi bemærker i den forbindelse, at klagers henvisning til 2-måneders fristen antages at vedrøre fristen for fremsættelse af krav om erstatning i retsplejelovens § 1018 e, stk. 1, hvilket understøtter, at henvendelsen vedrører en anmodning om erstatning.

Vedrørende klagers anbringende om Københavns Politis sagsbehandling

Klager har gjort gældende, at hverken statsadvokaten eller Københavns Politi har orienteret klager om, at hans begæring ikke blev taget under behandling ved statsadvokaten, og at politikredsen egenhændigt har taget sagen under behandling som en administrativ sag om erstatning.

Københavns Politi kan i den forbindelse oplyse, at politikredsen ved mail af 26. april 2024 orienterede statsadvokaten om, at der efter Københavns Politis vurdering var tale om en erstatningssag uden for strafferetsplejen, idet der var tale om en anholdelse efter politiloven, og at Københavns Politi derfor behandlede sagen uden indstilling til statsadvokaten (bilag 5).

Som anført i processkriftet af 16. oktober 2024 har Københavns Politi ved e-mail af 25. juni 2024 (bilag 6) og 27. august 2024 (bilag 7) orienteret klager om, at hans henvendelse modtaget fra statsadvokaten blev behandlet ved Københavns Politi som en administrativ sag om erstatning. Klager har ikke anfægtet politiets behandling af sagen eller gjort gældende, at henvendelsen rettelig skulle anses som en begæring om domstolsprøvelse.

Københavns Politi kan herudover oplyse, at politikredsen generelt har lang sagsbehandlingstid for så vidt angår sager om erstatning, hvilket skyldes, at Københavns Politi har et stort antal sager – herunder mange sager om erstatning – til behandling på samme tid. Klager blev orienteret herom samt den forventede sagsbehandlingstid i ovennævnte mails.

Vedrørende klagers anbringende om manglende klagevejledning

Klager har gjort gældende, at politiets manglende klagevejledning udgør en undskyldende omstændighed, der kan begrunde afvigelse af fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4.

Som anført i processkriftet af 16. oktober 2024 er det Københavns Politis opfattelse, at klagefristen er udløbet den 16. august 2024, og at klagefristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt., må anses for absolut, hvorfor retten ikke har hjemmel til at behandle sagen, når begæringen om sagens indbringelse er fremsat mere end 6 måneder efter frihedsberøvelsens ophør.

Københavns Politi finder i den forbindelse anledning til at bemærke, at den af klager omtalte retspraksis i svarskriftet af 28. november 2024, adskiller sig fra tilfældet i denne sag, idet denne retspraksis vedrører begæringer om indbringelse fremsat efter udløbet af fristen på 4 uger i retsplejelovens § 469, stk. 4, 1. pkt., men inden for fristen på 6 måneder i § 469, stk. 4, 2. pkt.

Som anført i processkriftet af 16. oktober 2024 er det endvidere Københavns Politis opfattelse, at politiet i forbindelse med administrative frihedsberøvelser efter politiloven ikke har en retlig forpligtelse til at vejlede den frihedsberøvede om fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, idet en administrativ frihedsberøvelse ikke kan anses som en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Der kan i den forbindelse henvises til Justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 295 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg 2010 (bilag 8).

Såfremt retten måtte finde, at politiets manglende klagevejledning medfører suspension af fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, skal Københavns Politis gøre gældende, at fristen i retsplejeloven § 469, stk. 4, 1.pkt., begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor klager modtog

Københavns Politis afgørelse om afvisning af erstatning, idet klager på dette tidspunkt er blevet gjort bekendt med, at der var tale om en administrativ frihedsberøvelse i forbindelse med episoden den 16. februar 2024. Klager har således haft anledning til at søge sagen indbragt efter modtagelsen af denne afgørelse.

Klager modtog afgørelsen mandag den 9. september 2024 (bilag 9), der efter anmodning fra klager blev videresendt til klagers advokat mandag den 16. september 2024 (bilag 3), hvorefter klagers advokat onsdag den 9. oktober 2024 fremsatte begæring om indbringelse (bilag 4).

Københavns Politi skal herefter gøre gældende, at klagers begæring af 9. oktober 2024 er fremsat efter udløbet af fristen på 4 uger i retsplejelovens § 469, stk. 4, 1. pkt., idet fristen på 4 uger må beregnes således, at fristen udløb mandag den 7. oktober 2024.

Københavns Politi skal i den forbindelse gøre gældende, at der ikke foreligger særlig grund til at afvige fra fristen på 4 uger, jf. retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt., hvorfor sagen bør afvises.

Afslutningsvis skal Københavns Politi bemærke, at klager ikke er afskåret fra at anlægge en almindelig civil sag om prøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed og/eller erstatning.

Bilag

- Bilag 5: Københavns Politis e-mail af 26. april 2024
- Bilag 6: Københavns Politis e-mail af 25. juni 2024
- Bilag 7: Københavns Politis e-mail af 27. august 2024
- Bilag 8: REU nr. spørgsmål nr. 295 (Alm. del) 2010
- Bilag 9: Københavns Politis afgørelse af 9. september 2024

Med venlig hilsen

Pernille Kloster Alexandersen
Fuldmægtig

Københavns Byret
Nytorg 25
1450 København K

Dato: 16-10-2024
Sags nr.: 2024-130298
Dokument nr.: 2087482
Sagsbehandler: Pernille Kloster Alexandersen

KØBENHAVNS POLITI
ADM Juridisk afdeling

Politigården
1567 København V

Tlf.: 114 eller 33141448
E-mail: kbh@politi.dk
CVR nr.: 17143611

Prøvelse af administrativ frihedsberøvelse i medfør af retsplejelovens kapitel 43 a

Efter anmodning fra advokat Tobias Stadarfeld Jensen på vegne af nedenstående, indbringer Københavns Politi den, i medfør af politilovens § 5, administrative frihedsberøvelse af:

Rasmus Malver

Cpr.nr. [REDACTED]

der blev frihedsberøvet af Københavns Politi den 16. februar 2024 kl. 13.30 i krydset ved Bro-læggerstræde og Rådhusstræde i København og løsladt samme dag kl. 13.57.

Det fremgår af sagens oplysninger, at en chauffør for et ambassadekøretøj den 16. februar 2024 gjorde en polititjenestemand fra Københavns Politi opmærksom på, at han kort forinden havde konfronteret en mand, som gik og fotograferede køretøjer, der holdt parkeret på Nytorg ved Domhuset i København, herunder ambassadens bil. Han havde i den forbindelse taget et foto af den pågældende med sin mobiltelefon, som han fremviste til polititjenestemanden.

Polititjenestemanden rettede herefter henvendelse til Rasmus Malver i krydset ved Bro-læggerstræde og Rådhusstræde. Det var polititjenestemandens opfattelse, at Rasmus Malver optrådte lettere aggressivt, da han forsøgte at have en dialog med ham om, hvorfor han fotograferede køretøjerne. I den forbindelse forsøgte Rasmus Malver flere gange at forlade stedet.

Rasmus Malver blev derfor administrativt frihedsberøvet kl. 13.30 i medfør af politilovens § 5, stk. 3. Polititjenestemanden var herefter i dialog med vagtcentralen med henblik på at danne sig et overblik over den potentielle sikkerhedstrussel i området og det videre sagsforløb, imens Rasmus Malver blev placeret i et patruljekøretøj.

Rasmus Malver blev herefter kl. 13.57 løsladt, og han var således frihedsberøvet i 27 minutter i alt. Rasmus Malver blev ikke sigtet for et strafbart forhold i forbindelse med episoden den 16. februar 2024.

Efter Københavns Politis vurdering var det berettiget at frihedsberøve Rasmus Malver den 16. februar 2024 i medfør af politilovens § 5, for at afværge fare for yderligere forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed og for at gennemføre en sikkerhedsundersøgelse med henblik på vurdering af, hvilke yderligere risici Rasmus Malvers adfærd måtte give anledning til, og om der var behov for iværksæt-

telse af foranstaltninger og tiltag i den forbindelse. Københavns Politi har herved også lagt vægt på, at den tidsmæssige udstrækning af frihedsberøvelsen på 27 minutter ikke var uproportional set i forhold til baggrund for indgrebet, hvorfor frihedsberøvelsen vurderes at have været så kortvarig og skånsom som mulig.

Værneting og indbringelse

Indbringelsen sker for Københavns Byret i medfør af retsplejelovens § 469, stk. 1.

Begæringen om prøvelse af lovligheden af den administrative frihedsberøvelse er efter Københavns Politis opfattelse ikke fremsat rettidigt, jf. retsplejelovens § 469, stk. 4, idet begæringen er fremsat til Københavns Politi den 9. oktober 2024, hvorfor Københavns Politi nedlægger påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Påstand om afvisning

Københavns Politi påstår sagen afvist, idet Rasmus Malver har overskrevet fristen for indbringelse, jf. retsplejelovens § 469, stk. 4.

Det følger af retsplejelovens § 469, stk. 4, at begæring om indbringelse for retten skal fremsættes inden 4 uger efter frihedsberøvelsens ophør. Senere fremsættelse af begæringen kan indtil 6 måneder efter frihedsberøvelsens ophør undtagelsesvis tillades af retten, når der foreligger særlig grund til at afvige fra fristen.

Begæringen om indbringelse er først fremsat til Københavns Politi ved e-mail af 9. oktober 2024, hvilket er mere end 6 måneder efter den dato, hvor frihedsberøvelsen er sket og ophørt. Begæringen blev fremsat i anledning af, at Københavns Politi den 9. september 2024 traf afgørelse om at afvise Rasmus Malvers anmodning om erstatning i anledning af frihedsberøvelsen den 16. februar 2024 efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

I begæringen har Rasmus Malvers advokat anført, at Københavns Politi ikke har oplyst Rasmus Malver om, at han blev administrativt frihedsberøvet i medfør af politiloven. Det er derfor advokatens opfattelse, at Rasmus Malvers oprindelige anmodning om erstatning i stedet skal betragtes som en begæring om domstolsprøvelse.

Københavns Politi skal til støtte for påstanden om afvisning gøre gældende, at klagefristen er udløbet den 16. august 2024, og at klagefristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt., må anses for absolut, hvorfor retten ikke har hjemmel til at behandle sagen.

Københavns Politi skal i den forbindelse henvise til Københavns Byrets kendelse af 13. oktober 2023 med sagsnummer BS-30371/2023-KBH, hvor retten afviste en sag om indbringelse af en administrativ frihedsberøvelse, idet retten fandt, at der ikke var hjemmel i retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt., til at meddele tilladelse til at indbringe sagen for retten efter udløbet af fristen på 4 uger i bestemmelsens 1. pkt., når begæringen om indbringelse var fremsat mere end 6 måneder efter afgørelsen i sagen. Ved Østre Landsrets kendelse af 17. januar 2024 i kære 5. afd. med sagsnummer BS-52646/2023-OLR, som er gengivet i U.2024.1692, fandt landsretten heller ikke, at der var hjemmel til at meddele tilladelse til sagens indbringelse for retten i den foreliggende situation, jf. retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt.

Københavns Politi skal endvidere til støtte for påstanden om afvisning gøre gældende, at Rasmus Malvers oprindelige anmodning om erstatning efter en almindelig sproglig fortolkning ikke kan anses som en begæring om domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed. Københavns Politi har i den forbindelse lagt vægt på, at anmodningen alene ses at vedrøre spørgsmålet om godtgørelse i anledning af frihedsberøvelsen den 16. februar 2024. Endvidere har Københavns Politi lagt vægt på, at anmodninger om erstatning mv. – efter almindelige fortolkningsprincipper – som det klare udgangspunkt ikke skal fortolkes udvidende, således at sådanne anmodninger tillige omfatter domstolsprøvelse af frihedsberøvelserne lovlighed eller erstatning herfor efter undtagelsesbestemmelserne i retsplejelovens § 469, stk. 4 eller stk. 6, medmindre der udtrykkeligt anmodes herom.

I den forbindelse skal Københavns Politi bemærke, at Rasmus Malver ved e-mail af 25. juni 2024 og 27. august 2024 er blevet orienteret om, at hans erstatningsanmodning blev behandlet ved Københavns Politi. Rasmus Malver har i anledning heraf ikke gjort gældende, at spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed blev behandlet af retten.

Det forhold, at Rasmus Malver efter det anførte ikke har været bekendt med, at der var tale om en administrativ frihedsberøvelse, kan ikke føre til en anden vurdering. Københavns Politi har i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af oplysningerne i sagen, at der var tale om en administrativ frihedsberøvelse i medfør af politilovens § 5. Endvidere har Københavns Politi lagt vægt på, at Rasmus Malver ikke blev sigtet for et strafbart forhold i forbindelse med episoden den 16. februar 2024, hvorfor han således ikke har haft grundlag for at antage, at frihedsberøvelsen blev foretaget inden for strafferetsplejen.

Københavns Politi finder herudover grund til at bemærke, at politiet i forbindelse med administrative frihedsberøvelser efter politiloven ikke har pligt til at vejlede den frihedsberøvede om muligheden for at begære indbringelse for retten, idet der ikke er tale om en afgørelse omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb. Der henvises i den forbindelse til Københavns Byrets dom af 3. februar 2017 med sagsnummer BS 13A-6478/2016, hvor retten afviste en sag om indbringelse af en administrativ frihedsberøvelse, idet sagsøgeren ikke havde overholdt fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4. Retten fandt, at en beslutning om frihedsberøvelse i medfør af politilovens § 5 ikke var en afgørelse omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb, og at der herefter ikke var pligt til at klagevejlede efter forvaltningslovens § 26. Retten fandt herefter, at en undladelse af at vejlede sagsøger om fristen for at anmode om domstolsprøvelse ikke kunne føre til, at fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, blev suspenderet. Retten bemærkede, at en overskridelse af fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, ikke afskar sagsøger fra at anlægge et civilt søgsmål. Østre Landsret stadfæstede byrettens dom i U.2017.2695.Ø.

På baggrund af ovenstående finder Københavns Politi ikke, at Rasmus Malver har krav på indbringelse efter de lempeligere processuelle regler i retsplejelovens kapitel 43 a, hvorfor sagen bør afvises.

Subsidiær påstand

Måtte retten finde grundlag for at behandle sagen til trods for overskridelse af fristen fastsat i retsplejelovens § 469, stk. 4, påstår Københavns Politi frifindelse.

Beskikkelse af advokat

Begæringen er fremsat af advokat Tobias Stadarfeld Jensen på vegne af Rasmus Malver, hvorfor Københavns Politi anmoder om beskikkelse, jf. retsplejelovens § 470, stk. 2.

Med venlig hilsen

Pernille Kloster Alexandersen
Fuldmægtig

Intern oversigt over personer/virksomheder med adresser mv.

<i>Anholdt</i> Navne- og adressebeskyttelse Rasmus Malver / Inr.: [REDACTED] [REDACTED] 2200 København N / København kommune Tlf. prv : 2680-9424 E-mail: rasmus@malver.dk	<i>Fødested</i> Skt Mariæ,Helsingør <i>Lbnr.</i> L894102	<i>Nationalitet</i> DK
---	---	---------------------------

<i>Anmelder</i> Politiass.	<i>/ Inr.:</i>	<i>Fødested</i>	<i>Nationalitet</i>
[REDACTED]		<i>Lbnr.</i>	
[REDACTED]			
Tlf. arb:			
E-mail:			

<i>Antruffen person</i>	<i>Inr.:</i>	<i>Fødested</i>	<i>Nationalitet</i>
[REDACTED]		<i>Lbnr.</i>	
[REDACTED]			
Tlf. prv		<i>/ Tlf. arb:</i>	

Københavns Politi
Servicecentersektion 3
Politigården
1567 København V
Tlf. 33141448

Anmeldelsesrapport

Dato: Fredag den 16. februar 2024

Rettet: Fredag den 16. februar 2024

Journalnr.: 0100-83987-00028-24

Adj. journalnr.:

Anmeldelsesdato/klokkeslæt

Fredag den 16. februar 2024 kl. 13.25

Anm. måde

Pers.

Forhold nr.:

Bilag nr.:

Sagens art

Sikkerhed, undersøgelse

Gerningstidspunkt/-rum

Fredag den 16. februar 2024 kl. 13.25

Fredag den 16. februar 2024 kl. 14.05

Gerningssted

Domhuset

Nytorv

1450 København K

Kommune

København

Sagens genstand

Nærpolitiet IB: Under patrulje i ville jeg kontrollere tre køretøjer, som hold parkeret på Nytorv ud for Domhuset mod standsningsforbud. Jeg traf ANT, som var chauffør i et af de nævnte køretøjer - fra Den Ambassade. De to øvrige køretøjer viste sig at være

ANT forklarede, at han kort forinden min ankomst havde konfronteret en yngre mand, som tog mobilfotos af de nævnte køretøjer. Manden havde udtalt, at han havde ret til at tage fotos.

ANT fandt hændelsen mistænkelig, hvorfor han tog et mobilfoto af manden. Manden forlod herefter stedet i retning mod syd og Brolæggerstræde.

Jeg besluttede at rundere efter manden og fik ham standset i krydset Brolæggerstræde og Rådhusstræde. Manden virkede lettere psykisk ustabil og lettere aggressiv, idet han talte verbalt aggressivt til undertegnede, da jeg spurgte til hans hensigt med fotooptagelse af de nævnte køretøjer. Manden forsøgte at gå fra stedet, hvorfor han blev anholdt.

Anmeldelse modtaget af

Personer

Anmelder

Politiass

Fodested

Nationalitet

/ Inr.:

Tlf. arb:

E-mail:

Antruffen person

Fodested

Nationalitet

/ Inr.:

Tlf. prv:

/ Tlf. arb:

Udskrevet den 16/02-2024, kl. 17:52 af

Anmeldelsesrapport

Dato: Fredag den 16. februar 2024
Rettet: Fredag den 16. februar 2024

Journalnr.: 0100-83987-00028-24

Sendt til:	EAE	NEC	NKC	KC	Andet
	☐	☐	☐	☐	☐

Politiassistent
Sagsbehandlers underskrift

Dato: Fredag den 16. februar 2024

Journalnr.: 0100-83987-00028-24

Forhold nr.:

Bilag nr.:

Under patrulje som på Nytorv ud for Domhuset den 160224 kl. 1325 ville jeg kontrollere tre køretøjer, som holdt parkeret på Nytorv ud for Domhuset mod standsningsforbud.

Jeg traf ANT, som var chauffør i et af de nævnte køretøjer og fra Den Ambassade. De to øvrige køretøjer viste sig at være

ANT forklarede, at han kort forinden min ankomst havde konfronteret en yngre mand, som tog mobilfotos af de nævnte køretøjer. Manden havde udtalt, da ANT forespurgte, at han havde ret til at tage fotos.

ANT fandt hændelsen mistænkelig, hvorfor han tog et mobilfoto af manden. Manden forlod herefter stedet i retning mod syd og Brolæggerstræde.

Jeg besluttede at rundere efter manden og fik ham standset i krydset Brolæggerstræde og Rådhusstræde.

Manden virkede lettere psykisk ustabil og lettere aggressiv, idet han talte verbalt aggressivt til undertegnede, da jeg spurgte til hans hensigt med fotooptagelse af de nævnte køretøjer. Manden forsøgte at gå fra stedet flere gange under politiforretningen, hvorfor han blev anholdt kl. 1330 til sikring af hans tilstedeværelse. Nu anholdte ønskede helt tydeligt ikke at tale om sit motiv for fotooptagelsen, udover at påberåbe sig sin ret til ytringsfrihed og friheden til at tage fotos af, hvad han havde lyst til.

Motivet for anholdtes handling står derfor hen i det uvisse, da han ikke ønskede at forklare sig.

Nu anholdte ønskede ikke at vise nogen form for legitimation, men oplyste sine generalia jf. anmeldelsesrapporten.

Patrulje med og ankom til gerningsstedet kl. 1332 kørsel 1. Patruljen overtog bevogtningen af anholdte, mens jeg kommunikerede med HS Slusen om det videre sagsforløb.

Udskrevet den 16/02-2024, kl. 15:01 af

Rapport fortsat

Dato: Fredag den 16. februar 2024

Journalnr.: 0100-83987-00028-24

Kl. ca. 1352 kørte og ANT - chaufføren fra Den Ambassade fra stedet. Jeg nåede at standse kolonnen. Forespurgt forklarede ANT, at han på intet tidspunkt, i sin kontakt med Anholdte, havde følt sig truet eller på anden måde følt sig forulempet af denne.

Jeg tog fotos af ANT's kørekort og ID-kort fra Den Ambassade.

Patrulje havde i mellemtiden hensat Anholdte i deres patruljekøretøj.

Jeg løslod Anholdte til gaden kl. 1357.

Undertegnede forlod gerningsstedet sammen med Patrulje kl. 1405.

Politiassistent

Sagsbehandlers underskrift

Bilag 9

From: KBH FP ADM Juridisk afdeling Sikker <kbh-juridisk-afdeling@politi.dk>
Sent: 09-09-2024 09:51:10 (UTC +01)
To: DigitalPost afsendersystem <indgaaende@ngdp.seposervices.dk>
Subject: Vedrørende din anmodning om erstatning
Categories: DigitalPost

Med venlig hilsen

Pernille Kloster Alexandersen
Juridisk fuldmægtig

POLITI

Københavns Politi
Juridisk afdeling
Politigården,
1567 København V

[Politi.dk](https://www.politi.dk) · [X](#) · [Facebook](#) · [Instagram](#) · [YouTube](#) · [LinkedIn](#)

Rasmus Malver

Dato: 09-09-2024

Sags nr: 2024-075173

Dokument nr.: 1835066

Sagsbehandler: Pernille Kloster Alexandersen

KØBENHAVNS POLITI
ADM Juridisk afdeling

Politigården
1567 København V

Tlf.: 114 eller 33141448
E-mail: kbh@politi.dk
CVR nr.: 17143611

Vedrørende din anmodning om erstatning

Ved e-mail af 25. april 2024 har Statsadvokaten i København videresendt din henvendelse af 19. april 2024 til Københavns Politi.

Juridisk afdeling ved Københavns Politi har forstået din henvendelse således, at du ønsker at anmode om erstatning for indgreb i ytringsfriheden, ulovlig fotografering og uberettiget anholdelse i forbindelse med en episode den 16. februar 2024 på Nytorv i København. Du har ikke opgjort eller dokumenteret kravet nærmere.

Juridisk afdeling ved Københavns Politi har til brug for behandlingen af din anmodning indhentet relevant materiale vedrørende episoden den 16. februar 2024 samt en udtalelse fra den involverede polititjenestemand.

Afgørelse

Juridisk afdeling har i dag besluttet ikke at imødekomme din anmodning om erstatning.

Sagens omstændigheder

Det fremgår af sagen, at en chauffør for et ambassadekøretøj den 16. februar 2024 gjorde en polititjenestemand fra Københavns Politi opmærksom på, at han kort forinden havde konfronteret en mand, som gik og fotograferede køretøjer, der holdt parkeret på Nytorv ved Domhuset i København, som han fandt mistænkelig. Han havde i den forbindelse taget et foto af den pågældende med sin mobiltelefon, som han fremviste til polititjenestemanden.

Polititjenestemanden rettede herefter henvendelse til dig i krydset ved Brolæggerstræde og Rådhusstræde. Det var polititjenestemandens opfattelse, at du optrådte lettere aggressivt, da han forsøgte at have en dialog med dig om, hvorfor du fotograferede køretøjerne. I den forbindelse forsøgte du flere gange at forlade stedet.

Du blev derfor administrativt frihedsberøvet kl. 13.30 i medfør af politilovens § 5, stk. 3. Det bemærkes i den forbindelse, at du ikke blev sigtet for et strafbart forhold.

Polititjenestemanden var herefter i dialog med vagtcentralen med henblik på at danne sig et overblik over den potentielle sikkerhedstrussel i området og det videre sagsforløb, mens du blev placeret i et patruljekøretøj.

Efterfølgende blev du kl. 13.57 løsladt, og du var således frihedsberøvet i 27 minutter.

Der er ikke oplysninger i sagen om, at din ytringsfrihed blev indskrænket, ligesom der ikke er oplysninger i sagen om, at politiet skulle have oplyst dig om, at det var ulovligt at fotograferer ved Domhuset forbindelse med episoden.

Begrundelse

Det er Københavns Politis vurdering, at dit erstatningskrav ikke udspringer af strafferetlig forfølgning, men af en administrativ beslutning om at frihedsberøve dig med hjemmel i politilovens § 5, stk. 3, hvorfor kravet ikke er omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a.

I denne sag er der således tale om dispositioner uden for strafferetsplejen, hvorfor spørgsmålet om politiets erstatningsansvar skal afgøres efter reglerne i Rigspolitiets cirkulære nr. 9651 af 1. juli 2021 om politiets behandling af erstatningskrav fra private. Det følger af cirkulærets § 3, at afgørelser om politiets erstatningsansvar træffes på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler.

Politiet er herefter alene ansvarlige for skader eller tab, der skyldes fejl eller forsømmelse fra politiets side. Disse fejl eller forsømmelser skal have været årsag til den skade eller det tab, der er indtrådt, ligesom skaden eller tabet skal være påregneligt. Den erstatningssøgende skal endvidere kunne dokumentere sit tab.

Det følger af politilovens § 5, stk. 1, at politiet har til opgave at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Med henblik på at afværge fare kan politiet foretage indgreb over for den person, der giver anledning til faren, jf. politilovens § 5, stk. 2. Politiet kan om nødvendigt frihedsberøve personen, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at afværge faren, jf. politilovens § 5, stk. 3. Frihedsberøvelsen skal være så kortvarig og skånsom som muligt og må så vidt muligt ikke udstrækkes ud over 6 timer.

Det fremgår af udtalelsen fra den involverede polititjenestemand, at Københavns Politi er særlig opmærksom på opretholdelsen af den offentlige orden og sikkerhed i området omkring Domhuset grundet den høje terrortrussel i Danmark. Den involverede polititjenestemand har endvidere oplyst, at han orienterede dig om, at det ikke var ulovligt at fotografere eller filme de tre køretøjer, men at din adfærd var egnet til at skabe en mistanke om, at du kunne udgøre en sikkerhedsrisiko, herunder særligt i forhold til chaufføren tilknyttet ambassaden.

Ud fra oplysningerne i sagen finder Juridisk afdeling ikke grundlag for at tilsidesætte polititjenestemandens skøn af, at din adfærd omkring Domhuset kunne udgøre en fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, jf. politilovens § 5, stk. 1. Juridisk afdeling finder endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte politiets vurdering af, at det var nødvendigt at frihedsberøve dig i medfør af politilovens § 5, stk. 3.

I den forbindelse har Juridisk afdeling lagt vægt på, at du befandt dig i området ved Domhuset, hvor du tog billeder af de køretøjer, der holdt på stedet, og opførte dig lettere aggressivt, da polititjenestemanden rettede henvendelse til dig. Endvidere er der lagt vægt på, at du flere gange forsøgte at forlade stedet, selvom politiet havde givet dig påbud om at blive på stedet med henblik på at klarlægge de nærmere omstændigheder.

Juridisk afdeling finder herefter ikke grundlag for at tilsidesætte det politifaglige skøn, som den tilstedeværende polititjenestemand udøvede, hvorefter betingelserne for at frihedsberøve dig i medfør af politilovens § 5, stk. 3, var opfyldt.

Juridisk afdeling finder endvidere ikke, at den tidsmæssige udstrækning af frihedsberøvelsen på 27 minutter var uproportional set i forhold til baggrund for indgrebet, hvorfor frihedsberøvelsen vurderes at have været så kortvarig og skånsom som mulig.

Idet der ikke fremgår oplysninger herom i materialet vedrørende episoden, finder Juridisk afdeling endvidere ikke grund til at antage, at din ytringsfrihed blev indskrænket i forbindelse med episoden.

På baggrund af ovenstående er det Juridisk afdelings vurdering, at Københavns Politi ikke handlede ansvarspådragende i forbindelse med frihedsberøvelsen den 16. februar 2024, hvorfor der ikke er grundlag for at imødekomme din anmodning om erstatning.

Klageadgang

Du kan klage over denne afgørelse til Rigspolitiet.

En eventuel klage bedes sendt til Københavns Politi enten med brev til adressen "Politigården, 1567 København V, att. Juridisk afdeling" eller via e-mail til kbh-juridisk-afdeling@politi.dk med henvisning til sagens journalnummer 2024-075173. Københavns Politi vil herefter videresende klagen sammen med sagens akter til Rigspolitiet.

Det bemærkes, at du opfordres til at benytte digital post eller sikker mail, hvis din e-mail indeholder følsomme personoplysninger. Vejledning om afsendelse af sikker mail findes her: <https://politi.dk/kontakt-politiet/sikker-email>.

Øvrige bemærkninger

København skal beklage den lange sagsbehandlingstid, der skyldes, at Juridisk afdeling har mange sager til behandling på samme tid.

Med venlig hilsen

Pernille Kloster Alexandersen
Juridisk fuldmægtig

KØBENHAVNS POLITI
ADM Juridisk sektion 1

Politigården
1567 København V

Tlf.: 114 eller 33141448
E-mail: kbh@politi.dk
CVR nr.: 17143611

Bilag 10 – Optagelse af 112-opkald

Københavns Politi har d.d. sendt et usb-stik, der indeholder optagelsen af det 112-opkald, som klager foretog i forbindelse med den i sagen omhandlede frihedsberøvelse til Københavns Byret og advokat Tobias Stadarfeld Jensen.

Usb-stikket er låst.

Koden til usb-stikket er: XXXXXXXXXX

Med venlig hilsen

Pernille Kloster Alexandersen
Fuldmægtig

Bilag 11

INDLAND | I dag kl. 9.11

Danske betjente har de seneste år nøgenvisiteret frihedsberøvede borgere på grænseoverskridende - og ifølge eksperter - potentielt ulovlig vis. Seks personer står nu frem i Berlingske og fortæller om ydmygende nøgenvisitationer, som de har været udsat for af flere forskellige politikredse. Politiet har skærpet retningslinjerne efter flere klagesager.

I flere år har politiet tvunget tøjet af anholdte uden konkret mistanke: »Det er klart ulovligt«

Ditte-Marie Sandberg Journalist

Amanda Holmgaard Sørensen Videojournalist

Linda Kastrup Fotograf

Berlingske har talt med en række personer, der fortæller om nøgenvisitationer udført af politiet. Hør deres rystende oplevelser her. Video: Amanda Holmgaard Sørensen

En 25-årig kvinde måtte ufrivilligt afklæde sig, sætte sig på hug og hoste inde i politiets gruppevogn, mens en anden anholdt sad i bilen og så på.

En 27-årig mand blev overmandet af tre betjente, der trak underbukserne af ham på en politistation.

Og en 25-årig mand fik ordre om at smide tøjet, mens en kvindelig betjent kunne se på.

En række unge kvinder og mænd står nu frem i Berlingske og fortæller, hvordan politifolk inden for de seneste år har udsat dem for ydmygende og ubegrundede nøgenvisitationer, som er et af de mest indgribende redskaber, dansk politi har i deres værktøjskasse.

Politiet kan nøgenvisitere anholdte borgere - bede dem afklæde sig og i særlige tilfælde sætte sig på hug og hoste - såfremt der er begrundet mistanke om, at de anholdte eksempelvis skjuler stoffer eller andre genstande, og det dermed kan have vigtig betydning for sagen.

Men i de seks sager, Berlingske nu kan beskrive, har politifolk fra Københavns Politi, Nordsjællands Politi og Københavns Vestegns Politi udsat eksempelvis klimademonstranter og politiske aktivister for nøgenvisitering, fortæller de anholdte.

»Der tegner sig et bekymrende mønster, nemlig at nøgenvisitation er blevet en fast praksis, som politifolkene har opfattet som en regel, de skulle følge,« siger Adam Diderichsen, tidligere chefanalytiker i Rigspolitiet og i dag lektor ved Forsvarsakademiet.

Også Elna Søndergaard, seniorjurist hos Dignity – Dansk Institut Mod Tortur, fremhæver, at der i flere af sagerne indgår »bekymrende udtalelser fra betjente, der endda kommer fra flere forskellige politikredse«.

Eksperterne hæfter sig blandt andet ved, at de involverede politifolk i flere af de seks sager under de efterfølgende klagesager har forklaret, at afklædningen af den anholdte er sket, fordi det er en *fast praksis* hos politiet.

Og det er en særlig opsigtsvækkende detalje: For ifølge eksperterne er det i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og dermed også dansk lov, hvis politiet nøgenvisiterer som en fast praksis uden konkret vurdering i hver sag.

»Det er klart ulovligt,« siger Adam Diderichsen.

»Reglerne er, at politiet har ret til at nøgenvisitere folk, når der er en grund til det. Det er typisk, at man har grund til at tro, at folk enten har noget, der kan bruges som våben, eller narkotiske stoffer på sig. Det er ikke noget, man må have som fast praksis.«

Berlingske har gennemgået sagsdokumenter, politirapporter og afgørelser fra Den Uafhængige Politiklagemyndighed (DUP), der behandler alle adfærdsklager over politifolk, og præsenteret dem for eksperter og politiet selv.

Lars-Ole Karlsen, centerchef for alment beredskab i Københavns Politi, anerkender, at man hos politikredsen har set et behov for at indskærpe

reglerne for visitation, og at der er blevet »strammet op«.

»Nu kan jeg ikke udtale mig om de konkrete sager. Men hvis betjente har haft en opfattelse af, at det er fast praksis, er det ikke korrekt.«

Du kan [her læse](#), hvordan ledelsen i Københavns Politi forholder sig til nøgenvisitationer.

Hvordan de øvrige politikredse forholder sig til kritikken, kommer vi tilbage til.

En ydmygende behandling

Den 26-årige klimademonstrant William Weiss Albertsen er efter eget udsagn blevet nøgenvisiteret »ret mange gange«. Den værste oplevelse havde han en tidlig forårmorgen sidste år.

William Weiss Albertsen. Foto: Linda Kastrup

Omkring klokken 08.00 den 14. maj satte han sig sammen med otte andre demonstranter i et vejkryds i København og dannede en vejblokada.

De blev herefter fjernet fra vejen af Københavns Politi og kørt til Station Bellahøj, hvor den samme mandlige betjent, der fjernede William Weiss Albertsen fra vejen, tog ham med ind i en detentionscelle.

Først tvang betjenten hans bukser ned om hans ankler. Så blev hans trøje

William Weiss Albertsen skrev dagbog om hændelsen, og han kan derfor huske forløbet i detaljer.

**Dagbog vedrørende hændelse 14. maj 2024 -
William Weiss Albertsen**

Jeg blev bedt om at tage tøjet af inde i detentionscellen af [REDACTED] (den samme voldsomme betjent som ude på vejen). Da jeg sagde, at de i så fald måtte tvinge tøjet af mig, truede [REDACTED] med, at hvis jeg ikke tog mit tøj af, så ville det samme ske, som skete ude på vejen. Da jeg ikke adlød, efter denne trussel, tog politibetjenten min trøje op og trykkede mine bukser ned om anklerne, alt imens en kvindelig betjent så på. Der var flere fra protesten udover mig, der blev delvist nøgenvisiteret.

Han klagede efterfølgende over behandlingen til DUP. Her bemærkede han, at en kvindelig politiansat så på, imens den mandlige betjent afklædte ham.

Politibetjenten forklarede DUP, at »han fulgte de gældende procedurer ved

sikkerhedsvisitationen» af William Weiss Albertsen. Hvilket ifølge betjenten »indebærer delvis afklædning«.

Med andre ord: Betjentens forsvar var, at han blot fulgte den faste procedure.

Hvad angår den kvindelige betjent, lød forklaringen fra den mandlige betjent, at hun »var med som sikkerhed, men overværede ikke selve afklædningen«.

Politibetjents forklaring til den uafhængige politianklagemyndighed vedrørende Wililams klage

Politibetjent [REDACTED] har endelig oplyst, at han fulgte de gældende procedurer ved sikkerhedsvisitationen af William Weiss Albertsen hvilket indebærer delvis afklædning. William Weiss Albertsen ønskede ikke at medvirke til visitation eller afklædning. Idet han gjorde passiv modstand, afklædte politibetjent [REDACTED] ham delvist. En kvindelig politiansat var med som sikkerhed, men overværede ikke selve afklædningen.

DUP traf ikke afgørelse i sagen, da klagen ifølge dem handlede om politiets *dispositioner* og ikke *adfærd*, og dermed ligger sagen uden for DUPens kompetence.

Klagen blev derfor sendt videre til Københavns Politi. Der er endnu ikke truffet afgørelse.

Et velkendt problem

Alene i år har retsinstanser mindst tre gange slået fast, at

nøgenvisitationer foretaget af Københavns Politi har været i strid med en af de hårdeste paragraffer i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det handler om konventionens artikel 3, der forbyder tortur og anden umenneskelig behandling.

I maj fandt **Højesteret**, at Københavns Politi overtrådte konventionens artikel 3, da de i 2021 anholdt en ung mand og udsatte ham for en nøgenvisitation på Station City uden at have oplyst konkrete grunde til at gøre det.

I **juni måned** fandt Retten i Lyngby, at Københavns Politi ligeledes havde overtrådt artikel 3, da politikredsen nøgenvisiterede en ung mand i september 2023.

Og endelig blev der i **Københavns Byret** - i september måned - afsagt dom i en over syv år gammel sag, hvor en kvinde i 2017 blev udsat for en, efter rettens vurdering, ulovlig anholdelse og ulovlig nøgenvisitation, der som de to andre også var i strid med artikel 3.

Retten fandt desuden, at Københavns Politi skulle betale kvinden 50.000 kroner i godtgørelse, hvilket er det højeste beløb nogensinde i sager omhandlende nøgenvisitation.

I andre sager er politikredsen selv nået frem til, at deres brug af nøgenvisitation har været kritisabel.

En aktindsigt viser, at Københavns Politis juridiske afdeling mindst fire gange i løbet af 2024 har udtalt kritik eller fundet det kritisabelt, at betjente fra politikredsen har nøgenvisiteret anholdte uden at notere sig, hvad de lagde til grund for at gøre det.

»Det ligner et bekymrende skred i politiets praksis,« understreger Adam Diderichsen.

Visiteret eller nøgenvisiteret?

William Weiss Albertsens sag er ikke den eneste, Berlingske har gennemgået. Over flere måneder har avisen interviewet en række personer om de nøgenvisitationer, de fortæller at have været udsat for.

Og researchen afdækker et særligt mønster:

I flere af sagerne fremgår det slet ikke af politiets rapporter, at de pågældende rent faktisk er blevet nøgenvisiteret. Og i flere tilfælde kan de involverede politifolk slet ikke huske, at de skulle have visiteret den pågældende person.

Et eksempel er anholdelsen af den i dag 35-årige Thore Keitum Fisker i marts sidste år.

Thore Keitum Fisker. Foto: Linda Kastrup

Efter at have taget del i en vejblokade sammen med fem meddemonstranter blev han anholdt og nøgenvisiteret på Albertslund Politigård, fortæller han.

»Jeg kan huske den der fornemmelse af, at det helt klart var overdrevet,« fortæller han om mødet med den betjent, der bad ham smide alt tøjet.

»Han sagde til mig, at jeg skulle sætte mig på hug. Det gjorde jeg, og ja ... selvfølgelig faldt der *ikke* noget ud af min numse.«

Thore Keitum Fisker klagede efterfølgende over nøgenvisitationen, som han i klagen betegner som værende »ude af proportioner«.

Han påpeger, at han hverken var påvirket eller aggressiv. »Jeg blev frihedsberøvet under en fredelig demonstration og alt forløb afslappet mellem politiet og mig,« skriver han i klagen.

Københavns Vestegns Politi - der behandlede klagen - oplyste ham om, at det af en anmeldelsesblanket fremgår, at han blev »visiteret«, men at det ikke fremgår, hvorvidt visitationen omfattede afklædning.

Og hverken den polititjenestemand, der foretog visitationen, den leder, der tog imod Thore Keitum Fisker på stationen, eller lederen af politiets indsats under demonstrationen kan bekræfte nøgenvisitationen.

»Det har på trods heraf ikke været muligt at få bekræftet, hvorvidt du er blevet nøgenvisiteret, idet disponeringslederen dog oplyser, at nøgenvisitation altid sker efter en konkret vurdering af, hvorvidt der er behov herfor,« lyder det.

Politikredsens juridiske afdeling mente derfor ikke, at der var grund til at udtale kritik.

Thore Keitum Fisker, kan du huske forkert?

»Det er jo sådan med hukommelse, at man har tendens til at huske de ting, hvor man har været mest følelsesmæssigt påvirket. Jeg husker følelsen af at stå der, forvirret og kold og uden at vide, hvad der ville ske, hvis jeg sagde nej,« fortæller han og tilføjer, at han skrev det ned lige efter

løsladelsen.

Ned på hug og host i en politibil

Et lignende billede går igen i flere af de sager, Berlingske har gennemgået.

Rachel Johnsen var til sin første demonstration 7. maj 2024. Dengang var hun 23 år.

Rachel Johnsen. Foto: Linda Kastrup

Sammen med fire meddemonstranter satte hun sig og blokerede vejen ved motorvejsafkørsel Jægersborg i Lyngby. Efterfølgende blev hun af en kvindelig betjent taget med ind i en af politiets gruppevogne, der holdt parkeret i vejkanten.

»Jeg fik at vide, at jeg skulle tage mit tøj af. Først det på overkroppen og så underkroppen. Og da jeg var bar forneden, skulle jeg sætte mig ned på hug og hoste.«

Når politiet beder anholdte om at sætte sig på hug og hoste, er det for at sikre, at den anholdte ikke gemmer ting i endetarmsåbningen - eksempelvis narkotika.

Ifølge politirapporten fra Nordsjællands Politi blev »visitationen« af Rachel Johnsen foretaget »så skånsomt som muligt inde i politiets gruppevogn, som havde tonede ruder således offentligheden ikke havde mulighed for at følge med i visitationen«.

Altså skriver politiet ikke direkte, at der var tale om en nøgenvisitation.

Også Rachel Johnsens meddemonstrant Clotilde Armand Prætorius fortæller, at hun blev nøgenvisiteret inde i politibilen den dag. Heller ikke i hendes sag fremgik det af rapporten, at hun var blevet nøgenvisiteret.

»Det er den groveste nøgenvisitation, jeg har oplevet,« fortæller hun.

Clotilde Armand Prætorius. Foto: Linda Kastrup

»Jeg ved ikke, hvorfor de skulle tænke, vi havde våben eller andet på os. De kender os godt efterhånden, og de ved, at vi opfører os fredeligt,« påpeger Clotilde Armand Prætorius med henvisning til, at hun flere gange før har deltaget i lignende demonstrationer.

Hun fortæller, at den kvindelige betjent dog forsikrede hende om, »at det var reglen«.

Clotilde Armand Prætorius klagede i marts måned over nøgenvisitationen, efter at sigtelsen mod hende blev droppet.

I klagen lægger hun desuden vægt på, at »hele politigruppen samt forbipasserende kunne se direkte ind« på hende, da forruden ikke var tonet.

To gange har hun efterfølgende rykket Nordsjællands Politi for et svar. Efter Berlingskes henvendelse til kredsens har de 27. oktober beklaget og informeret hende om, at klagen nu er sendt videre til DUP.

Stoppet med mobiltelefon

En anden sag omhandler en ung mand i 30'erne, der ønsker at være anonym.

I 2020 blev han stoppet af to betjente fra Københavns Politi, fordi han talte i telefon, mens han kørte bil.

Da den ene af betjentene mente, at mandens kørekort var så beskadiget, at politiet måtte udstede et midlertidigt, protesterede han og spurgte, hvilken paragraf der gav dem ret til det. Det kunne politimanden ikke svare på.

Politimanden mente desuden, at manden var hård i sin tone, og bad ham tage en narkometertest.

Manden fortæller, at han oplyste, at han ville medvirke, såfremt kørekortet blev udleveret igen. Da det ikke skete, medvirkede han ikke. Han blev derfor anholdt og kørt til Station City.

Tre betjente endte med at nøgenvisitere manden med magt. Han klagede efterfølgende over episoden til DUP.

En betjent forklarede, at man nøgenvisiterede manden, da man havde sigtet ham for mistanke om narkokørsel. Sigtelsen mod manden blev dog efterfølgende opgivet, da man ikke fandt euforiserende stoffer i hans blod.

Fra en anden betjent lød det, at det »i forbindelse med hensætning i vente- og detentionsrum« er »normal procedure, at anholdte skal afklædes og squatte (sætte sig på hug, *red.*) af hensyn til anholdtes og politiets sikkerhed«.

Den tredje betjent forklarede, at »når en anholdt skal hensættes i enten et venterum eller et detentionsrum, er det normal procedure, at vedkommende skal afklædes og squatte«.

Med andre ord: To ud af tre betjentes forsvar var, at de blot fulgte den faste procedure.

»Det viser virkelig, at man har et problem,« siger Adam Diderichsen med henvisning til opfattelsen af, at nøgenvisitation skulle være fast procedure.

»Alle politifolk, der har gået på politiskolen, burde vide, at det ikke må være sådan. Det er ikke, fordi det er noget, der lige pludselig er blevet ulovligt.«

DUP valgte hverken at komme med bemærkninger eller udtale kritik af politiet.

Berlingske har spurgt DUP, hvorfor forklaringerne fra betjentene ikke gav anledning til yderligere.

Hertil lyder det, at man »efter nærmere overvejelse« godt kunne have gjort Københavns Politi opmærksomme på, at der var betjente i politikredsen, der havde den fejlagtige opfattelse.

DUP skriver videre, at sager med nøgenvisitation siden sidste år har været et fokusområde for myndigheden.

»Fokusområdet er blandt andet valgt, da det kan være meget indgribende over for borgeren, og da der har været fokus herpå fra FNs Torturkomité.«

Aktivist blev visiteret »i bund«

Heller ikke den 41-årige jurist og aktivist Rasmus Malver har indtil videre fået medhold i sin klage. I april 2023 blev han på Station City »visiteret i bund«, som politiet beskrev det i deres rapport.

»Det var ren ydmygelse. En afstraffelse. De grinede ad mig,« fortæller han om episoden.

Rasmus Malver. Foto: Linda Kastrup

Rasmus Malver har været anholdt mange gange. Han »tryktester systemet«, som han udtrykker det. Han bringer sig i situationer, hvor han

anholdes eller risikerer anholdelse. Han løslades. Går sammen med sin advokat. Klager over politiet. Indbringer sagen for retten.

»Jeg ved godt, at min adfærd kan forekomme mærkelig, men det giver mening. I Danmark kan man ikke tage en principiel sag på andres vegne,« siger han.

Han medgiver, at han er »irriterende, jojo, jeg er meget irriterende«. Men der er et større formål, mener han:

»Hvis jeg vil kæmpe for retfærdighed, for individets rettigheder, er jeg nødt til at bringe mig i situationer, hvor jeg selv bliver udsat for de overgreb, der dagligt begås mod landets svageste.«

DUP nåede frem til, at nøgenvisitationen ikke skete, fordi politiet ønskede at afstraffe Rasmus Malver.

Betjenten, der visiterede Rasmus Malver, forklarede til DUP, at han ikke kunne huske visitationen, men at han skønnede Rasmus Malver påvirket af stoffer, og at »det kunne være grunden til, at der var foretaget en nøgenvisitation«.

Et skøn, der ikke blev understøttet yderligere.

Statsadvokaten afviste i sidste ende at sigte betjentene for blufærdighedskrænkelser og magtmisbrug. Det samme gjorde Rigsadvokaten. Rasmus Malver er nu i gang med at indbringe sagen for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

En gennemgang er igangsat

Berlingske har forelagt både kritikken fra eksperterne samt de beskrivelser og udtalelser, der indgår i de seks sager, for de tre politikredse.

Ingen af kredsene ønsker at kommentere enkeltsagerne, men understreger

alle, at visitation under fuld afklædning sker efter en konkret vurdering.

Nordsjællands Politi oplyser dog, at man »i anledning af den konkrete sag (nøgenvisitationerne i politibilen, *red.*) og henvendelsen fra Berlingske« har igangsat en »gennemgang af retningslinjer med henblik på at vurdere, om der er behov for præciseringer eller tiltag for at styrke kendskabet til reglerne for visitation«.

Fra Københavns Vestegns Politi lyder det, at kredsen - på baggrund af en række klagesager - har set nærmere på brugen af visitationer med afklædning.

»I den forbindelse har vi i april 2025 præciseret politikredsens lokale retningslinjer herfor samt understreget, hvordan visitationer med afklædning skal dokumenteres. Dette er tillige indarbejdet i et planlagt undervisningsforløb for ansatte i beredskabet.«

Hvad angår udtalelserne fra de tre sager, der omhandler Københavns Politi, lyder det i et svar fra politikredsen, at:

»Sagerne er blevet behandlet eller bliver behandlet af de instanser, som bør undersøge klager over politiet. Vi tager alle afgørelser i disse sager til efterretning.«

Del:

KØBENHAVNS BYRET RETSBOG

Den 25. marts 2025 holdt Københavns Byret møde i retsbygningen.

Dommer Emil Folker behandlede sagen.

Sag BS-51190/2024-KBH

Rasmus Malver
(beskikket advokat Tobias Lundholm Stadarfeld Jensen)

mod

Københavns Politi

Advokat Tobias Lundholm Stadarfeld Jensen var mødt som beskikket advokat for Rasmus Malver.

Fuldmægtig Pernille Kloster Alexandersen var mødt for Københavns Politi.

Parterne nedlagde påstand som i processkrifterne.

Sagen drøftedes.

Berammelse af hovedforhandling

Sagsøgeren oplyste, at der ønskes afgivet partsforklaring.

Sagsøgte oplyste, at der ønskes afhørt et politividne.

Sagen blev berammet til hovedforhandling **den 16. december 2025 kl. 13.00 til 15.30 i retssal 14**. De mødende blev gjort bekendt med udeblivelsesvirkningerne, jf. retsplejelovens § 362.

Parterne skal straks give besked om tidspunktet til vidner og andre, der skal møde til hovedforhandlingen. Parterne kan ikke forvente, at tidspunktet for hovedforhandlingen bliver ændret, hvis parterne anmoder om dette senere end 14 dage fra i dag.

Retten bemærkede, at sagsforberedelsen slutter 8 uger før tidspunktet for hovedforhandlingens begyndelse, jf. retsplejelovens § 356, stk. 1.

Retten bestemte, at parterne skal indlevere påstandsdokumenter senest 14 dage før hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 357. De mødende blev gjort bekendt med udeblivelsesvirkningerne, jf. retsplejelovens § 360, stk. 5.

Retten skal anmode sagsøger om samtidig med påstandsdokumentet at indlevere en af parterne godkendt tidsplan. Der bedes afsat 10 minutter til eftermiddagspause.

Retten bestemte, at der skal udarbejdes ekstrakt, jf. retsplejelovens § 357. Ekstrakten skal indleveres til retten i papirform i ét eksemplar senest 10 dage før hovedforhandlingen og skal inden samme frist sendes til modparten. Ekstrakten skal endvidere indleveres digitalt på minretssag.dk. De mødende blev gjort bekendt med udeblivelsesvirkningen, jf. retsplejelovens § 360, stk. 6, jf. stk. 1.

Udarbejdes der materialesamling, henstiller retten til, at der alene udarbejdes en fælles materialesamling i papirform.

Sagen udsat kl. 11.10.

Publiceret til portalen d. 26-03-2025 kl. 13:47

Modtagere: Klager Rasmus Malver, Advokat (L) Tobias Lundholm
Stadfeld Jensen, Modpart Københavns Politi

KØBENHAVNS BYRET RETSBOG

Den 13. februar 2025 holdt Københavns Byret møde i retsbygningen.

Dommer Emil Folker behandlede sagen.

Sag BS-51190/2024-KBH

Københavns Politi

mod

Rasmus Malver

(beskikket advokat Tobias Lundholm Stadarfeld Jensen)

Ingen var mødt.

Københavns Politi har den 16. oktober 2024 ved sagens indbringelse for retten i medfør af retsplejelovens kapitel 43 a nedlagt principal påstand om afvisning.

Af indbringelsesskrivelsen fremgår bl.a.:

" ...

Begæringen om indbringelse er først fremsat til Københavns Politi ved e-mail af 9. oktober 2024, hvilket er mere end 6 måneder efter den dato, hvor frihedsberøvelsen er sket og ophørt. Begæringen blev fremsat i anledning af, at Københavns Politi den 9. september 2024 traf afgørelse om at afvise Rasmus Malvers anmodning om erstatning i anledning af frihedsberøvelsen den 16. februar 2024 efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

I begæringen har Rasmus Malvers advokat anført, at Københavns Politi ikke har oplyst Rasmus Malver om, at han blev administrativt frihedsberøvet i medfør af politiloven. Det er derfor advokatens opfattelse, at

Rasmus Malvers oprindelige anmodning om erstatning i stedet skal betragtes som en begæring om domstolsprøvelse.

Københavns Politi skal til støtte for påstanden om afvisning gøre gældende, at klagefristen er udløbet den 16. august 2024, og at klagefristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt., må anses for absolut, hvorfor retten ikke har hjemmel til at behandle sagen.

Københavns Politi skal i den forbindelse henvise til Københavns Byrets kendelse af 13. oktober 2023 med sagsnummer BS-30371/2023-KBH, hvor retten afviste en sag om indbringelse af en administrativ frihedsberøvelse, idet retten fandt, at der ikke var hjemmel i retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt., til at meddele tilladelse til at indbringe sagen for retten efter udløbet af fristen på 4 uger i bestemmelsens 1. pkt., når begæringen om indbringelse var fremsat mere end 6 måneder efter afgørelsen i sagen. Ved Østre Landsrets kendelse af 17. januar 2024 i kære 5. afd. med sagsnummer BS-52646/2023-OLR, som er gengivet i U.2024.1692, fandt landsretten heller ikke, at der var hjemmel til at meddele tilladelse til sagens indbringelse for retten i den foreliggende situation, jf. retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt.

Københavns Politi skal endvidere til støtte for påstanden om afvisning gøre gældende, at Rasmus Malvers oprindelige anmodning om erstatning efter en almindelig sproglig fortolkning ikke kan anses som en begæring om domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed. Københavns Politi har i den forbindelse lagt vægt på, at anmodningen alene ses at vedrøre spørgsmålet om godtgørelse i anledning af frihedsberøvelsen den 16. februar 2024. Endvidere har Københavns Politi lagt vægt på, at anmodninger om erstatning mv. – efter almindelige fortolkningsprincipper – som det klare udgangspunkt ikke skal fortolkes udvidende, således at sådanne anmodninger tillige omfatter domstolsprøvelse af frihedsberøvelserne lovlighed eller erstatning herfor efter undtagelsesbestemmelserne i retsplejelovens § 469, stk. 4 eller stk. 6, medmindre der udtrykkeligt anmodes herom.

I den forbindelse skal Københavns Politi bemærke, at Rasmus Malver ved e-mail af 25. juni 2024 og 27. august 2024 er blevet orienteret om, at hans erstatningsanmodning blev behandlet ved Københavns Politi. Rasmus Malver har i anledning heraf ikke gjort gældende, at spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed blev behandlet af retten.

Det forhold, at Rasmus Malver efter det anførte ikke har været bekendt med, at der var tale om en administrativ frihedsberøvelse, kan ikke føre til en anden vurdering. Københavns Politi har i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af oplysningerne i sagen, at der var tale om en administrativ frihedsberøvelse i medfør af politilovens § 5. Endvidere har Københavns Politi lagt vægt på, at Rasmus Malver ikke blev sigtet for et strafbart forhold i forbindelse med episoden den 16. februar 2024, hvorfor han således ikke har haft grundlag for at antage, at frihedsberøvelsen blev foretaget inden for strafferetsplejen.

Københavns Politi finder herudover grund til at bemærke, at politiet i forbindelse med administrative frihedsberøvelser efter politiloven ikke

har pligt til at vejlede den frihedsberøvede om muligheden for at begære indbringelse for retten, idet der ikke er tale om en afgørelse omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb. Der henvises i den forbindelse til Københavns Byrets dom af 3. februar 2017 med sagsnummer BS 13A-6478/2016, hvor retten afviste en sag om indbringelse af en administrativ frihedsberøvelse, idet sagsøgeren ikke havde overholdt fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4. Retten fandt, at en beslutning om frihedsberøvelse i medfør af politilovens § 5 ikke var en afgørelse omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb, og at der herefter ikke var pligt til at klagevejlede efter forvaltningslovens § 26. Retten fandt herefter, at en undladelse af at vejlede sagsøger om fristen for at anmode om domstolsprøvelse ikke kunne føre til, at fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, blev suspenderet. Retten bemærkede, at en overskridelse af fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, ikke afskar sagsøger fra at anlægge et civilt søgsmål. Østre Landsret stadfæstede byrettens dom i U.2017.2695.Ø.

På baggrund af ovenstående finder Københavns Politi ikke, at Rasmus Malver har krav på indbringelse efter de lempeligere processuelle regler i retsplejelovens kapitel 43 a, hvorfor sagen bør afvises.
..."

Rasmus Malver har i svarskrift af 28. november 2024 nedlagt påstand om sagens fremme og har til støtte herfor anført bl.a.:

" ...

Klager gør til støtte for den nedlagte påstand gældende, at klager ved sin henvendelse af 19. april 2024 (bilag 2, side 2-3) til statsadvokaten, som den 25. april 2024 videresendte denne til Københavns Politi, har fremsat begæring om domstolsprøvelse, og at fristen i retsplejelovens § 469, stk. 6, dermed er overholdt.

I klagers mail til Statsadvokaten i København fremgår det af første afsnit således følgende:

"Kan I bekræfte at Tobias Stadarfeld er beskikket som min advokat i godtgørelsessagen om indgreb i ytringsfrihed, ulovlig fotografering og ubegrundet anholdelse d. 16/2 på Nytorv i København?"

Heri ligger ganske utvivlsomt en anmodning om domstolsprøvelse af den frihedsberøvelse, som klager var blevet udsat for.

Både retsplejelovens kapitel 93 a og kapitel 43 a sikrer en adgang til domstolsprøvelse, og det kan ikke være op til den enkelte borger at være i stand til præcist at sondre mellem frihedsberøvelse foretaget i eller uden for strafferetsplejen - en vurdering, som både politi og domstole kan have svært ved at foretage. Se f.eks. TfK2018.981, hvor en tilbageholdelse på under en halv time i forbindelse med en demonstration var at sidestille med en straffeprocessuel anholdelse efter retsplejelovens § 755, uagtet de pågældende personer ikke havde været sigtet.

Hertil kommer, at klager *har* henvendt sig til statsadvokaten, som kort tid efter videresendte mailen til politiet, samt at hverken statsadvokaten

eller politiet på noget som helst tidspunkt har orienteret klager om, at hans begæring ikke blev taget under behandling ved statsadvokaten, men at den i stedet blev behandlet af Københavns Politi, fordi politiet tilsyneladende mente, at han havde været underlagt en administrativ og ikke straffeprocessuel frihedsberøvelse.

Af bilag 2, side 2, fremgår det således, at statsadvokaten i mail af 25. april 2024 efter modtagelsen af klagers henvendelse anmodede Københavns Politi om akter, men at politiet dernæst tilsyneladende egenhændigt tog sagen under behandling, jf. mail af 26. april 2024, uden at hverken Statsadvokaten i København eller Københavns Politi som nævnt orienterede klager herom.

Det må derfor lægges til grund, at Københavns Politi - uden at søge nærmere afklaring hos klager eller i øvrigt uden at vejlede ham om det grundlag, hvorpå politiet mente, klager var blevet frihedsberøvet - egenhændigt valgte at behandle klagers begæring som en administrativ sag om erstatning.

Ifølge klager blev han oplyst, at han var "anholdt", hvorefter han blev placeret på bagsædet af en patruljevogn. Han var uforstående over for den skete anholdelse. Klager oplyser endvidere, at han ikke på noget tidspunkt blev klagevejledt af den frihedsberøvende betjent.

Klagers oplysninger stemmer fint overens med den i bilag 1 fremlagte politirapport. Af rapporten fremgår det således, at klager blev "anholdt" og placeret i en patruljevogn. Det fremgår ikke af rapporten, at klager blev klagevejledt.

Det må lægges herefter lægges til grund, at politiet ikke på noget tidspunkt vejledte klager om grundlaget for den skete "anholdelse" eller i øvrigt givet ham en egentlig klagevejledning.

Hertil bemærkes, at "anholdelse" almindeligvis antages at udgøre et straffeprocessuelt indgreb i retsplejelovens § 755's forstand, og at politiloven ikke anvender termen "anholdelse", men derimod "frihedsberøvelse". Den omstændighed, at politiassistenten ifølge klager og ifølge politiassistentens egen rapport foretog "anholdelse", kan derfor af gode grunde give den anholdte indtrykket af, at han er blevet underlagt en straffeprocessuel frihedsberøvelse.

Klager finder i øvrigt anledning til at påpege, at det forekommer ganske behændigt, at Københavns Politi tilsyneladende har valgt at træffe afgørelse af 9. september 2024 (bilag 3), kort tid efter udløbet af 6-månedersfristen i rpl § 469, stk 4. Det er således nærliggende at antage, at politiet har spekuleret i fristreglerne, ved først at træffe afgørelse den 9. september 2024, hvilket var første gang, at klager blev gjort bekendt med, at han havde været underlagt en administrativ og ikke straffeprocessuel frihedsberøvelse.

I indbringelsesskrivelsen af 16. oktober 2024 har politiet til støtte for påstanden om afvisning henvist til U 2024.1692Ø, hvor landsretten fandt, at der var hjemmel til at tillade en sag om administrativ frihedsberø-

velse i psykiatrien indbragt i en situation, hvor begæringen var fremsat mere end 6 måneder efter afgørelsen, der indeholdt en udførlig klagevejledning, var meddelt patienten.

Om den pågældende afgørelse bemærker klager, at der i herværende sag - modsat U 2024.1692 - blev klaget, gjort krav på erstatning og begæret domstolsprøvelse, jf. klagers mail af 19. april 2024, og at han på intet tidspunkt blev orienteret eller vejledt af den frihedsberøvende myndighed.

Politiet har i indbringelsesskrivelsen endvidere henvist til U 2017.2695Ø og anført, "at en beslutning om frihedsberøvelse i medfør af politilovens § 5 ikke var en afgørelse omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb, og at der herefter ikke var pligt til at klagevejlede efter forvaltningslovens § 26".

Klager bemærker, at politiets fortolkning af rettens præmisser i U 2017.2695Ø ikke er korrekt. Der var således tale om den konkrete situation, hvor Københavns Politi kortvarigt foretog *afspærring* foran Marmorkirken i København, hvilket afstedkom at en større mængde mennesker kortvarigt blev fanget bagved afspærringen. Herom udtalte byretten, at "beslutningen om afspærring ikke er en afgørelse, som er omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb", hvorfor der ikke indtrådte vejledningspligt. Dette blev tiltrådt af landsretten. I herværende sag er *der* ikke tale om en generel afspærring, men der er truffet en konkret og individuel afgørelse om frihedsberøvelse af netop klager, som blev ilagt håndjern og indsat i en patruljevogn. Det er utvivlsomt en forvaltningsretlig beslutning.
..."

Københavns Politi har i processkrift af 13. december 2024 anført bl.a.:

" ...

Vedrørende klagers anbringende om henvendelsen af 19. april 2024

Klager har gjort gældende, at klagers mail af 19. april 2024 utvivlsomt skal anses som en anmodning om domstolsprøvelse af den frihedsberøvelse, som klager blev udsat for. I den forbindelse har klager citeret første afsnit af henvendelsen om beskikkelse af advokat i godtgørelsessagen.

Københavns Politi skal i den forbindelse bemærke, at klager har angivet "godtgørelse for anholdelse" i emnefeltet, og at den resterende del af klagers henvendelse har følgende ordlyd:

"I må også gerne bekræfte at det er registreret, at jeg på stedet fremsatte krav om godtgørelse, og at 2 måneders-fristen derfor er afbrudt. Den endelige opgørelse har trukket ud, da jeg har været ramt af sygdom. Jeg beklager det ekstra arbejde. Men det slog mig pludseligt at vi er nået to måneders-fristen, og at jeg ikke har fået noget på skrift."

Som anført i processkriftet af 16. oktober 2024 er det Københavns Politis opfattelse, at klagers henvendelse efter en almindelig sproglig fortolkning ikke kan anses som en begæring om domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed, idet anmodningen alene ses at vedrøre spørgsmålet om godtgørelse i anledning af frihedsberøvelsen.

Københavns Politi skal i den forbindelse gøre gældende, at det følger af almindelige fortolkningsprincipper, at en undtagelsesbestemmelse som udgangspunkt ikke skal fortolkes udvidende, hvorfor anmodninger om erstatning mv. som det klare udgangspunkt ikke skal fortolkes udvidende, således at sådanne anmodninger tillige omfatter domstolsprøvelse efter undtagelsesbestemmelserne i retsplejelovens § 469, stk. 4 eller stk. 6, medmindre der udtrykkeligt anmodes herom.

Københavns Politi bemærker i den forbindelse, at klagers henvisning til 2-måneders fristen antages at vedrøre fristen for fremsættelse af krav om erstatning i retsplejelovens § 1018 e, stk. 1, hvilket understøtter, at henvendelsen vedrører en anmodning om erstatning.

Vedrørende klagers anbringende om Københavns Politis sagsbehandling
Klager har gjort gældende, at hverken statsadvokaten eller Københavns Politi har orienteret klager om, at hans begæring ikke blev taget under behandling ved statsadvokaten, og at politikredsen egenhændigt har taget sagen under behandling som en administrativ sag om erstatning.

Københavns Politi kan i den forbindelse oplyse, at politikredsen ved mail af 26. april 2024 orienterede statsadvokaten om, at der efter Københavns Politis vurdering var tale om en erstatningssag uden for straffetretsplejen, idet der var tale om en anholdelse efter politiloven, og at Københavns Politi derfor behandlede sagen uden indstilling til statsadvokaten (bilag 5).

Som anført i processkriftet af 16. oktober 2024 har Københavns Politi ved e-mail af 25. juni 2024 (bilag 6) og 27. august 2024 (bilag 7) orienteret klager om, at hans henvendelse modtaget fra statsadvokaten blev behandlet ved Københavns Politi som en administrativ sag om erstatning. Klager har ikke anfægtet politiets behandling af sagen eller gjort gældende, at henvendelsen rettelig skulle anses som en begæring om domstolsprøvelse.

Københavns Politi kan herudover oplyse, at politikredsen generelt har lang sagsbehandlingstid for så vidt angår sager om erstatning, hvilket skyldes, at Københavns Politi har et stort antal sager – herunder mange sager om erstatning – til behandling på samme tid. Klager blev orienteret herom samt den forventede sagsbehandlingstid i ovennævnte mails.

Vedrørende klagers anbringende om manglende klagevejledning

Klager har gjort gældende, at politiets manglende klagevejledning udgør en undskyldende omstændighed, der kan begrunde afvigelse af fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4.

Som anført i processkriftet af 16. oktober 2024 er det Københavns Politis opfattelse, at klagefristen er udløbet den 16. august 2024, og at klagefristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt., må anses for absolut, hvorfor retten ikke har hjemmel til at behandle sagen, når begæringen om sagens indbringelse er fremsat mere end 6 måneder efter frihedsberøvelsens ophør.

Københavns Politi finder i den forbindelse anledning til at bemærke, at den af klager omtalte retspraksis i svarskriftet af 28. november 2024, adskiller sig fra tilfældet i denne sag, idet denne retspraksis vedrører begæringer om indbringelse fremsat efter udløbet af fristen på 4 uger i retsplejelovens § 469, stk. 4, 1. pkt., men inden for fristen på 6 måneder i § 469, stk. 4, 2. pkt.

Som anført i processkriftet af 16. oktober 2024 er det endvidere Københavns Politis opfattelse, at politiet i forbindelse med administrative frihedsberøvelser efter politiloven ikke har en retlig forpligtelse til at vejlede den frihedsberøvede om fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, idet en administrativ frihedsberøvelse ikke kan anses som en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Der kan i den forbindelse henvises til Justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 295 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg 2010 (bilag 8).

Såfremt retten måtte finde, at politiets manglende klagevejledning medfører suspension af fristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, skal Københavns Politis gøre gældende, at fristen i retsplejeloven § 469, stk. 4, 1.pkt., begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor klager modtog Københavns Politis afgørelse om afvisning af erstatning, idet klager på dette tidspunkt er blevet gjort bekendt med, at der var tale om en administrativ frihedsberøvelse i forbindelse med episoden den 16. februar 2024. Klager har således haft anledning til at søge sagen indbragt efter modtagelsen af denne afgørelse.

Klager modtog afgørelsen mandag den 9. september 2024 (bilag 9), der efter anmodning fra klager blev videresendt til klagers advokat mandag den 16. september 2024 (bilag 3), hvorefter klagers advokat onsdag den 9. oktober 2024 fremsatte begæring om indbringelse (bilag 4).

Københavns Politi skal herefter gøre gældende, at klagers begæring af 9. oktober 2024 er fremsat efter udløbet af fristen på 4 uger i retsplejelovens § 469, stk. 4, 1. pkt., idet fristen på 4 uger må beregnes således, at fristen udløb mandag den 7. oktober 2024.

Københavns Politi skal i den forbindelse gøre gældende, at der ikke foreligger særlig grund til at afvige fra fristen på 4 uger, jf. retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt., hvorfor sagen bør afvises.

Afslutningsvis skal Københavns Politi bemærke, at klager ikke er afskåret fra at anlægge en almindelig civil sag om prøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed og/eller erstatning.
..."

Rasmus Malver har i meddelelse af 13. december 2024 anført, at han henholder sig til de allerede afgivne bemærkninger.

Der er enighed om, at retten kan træffe afgørelse på skriftligt grundlag.

Retten afsagde følgende

KENDELSE:

Det fremgår af retsplejelovens § 469, stk. 4, at begæring om sagens indbringelse for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a skal fremsættes inden 4 uger efter frihedsberøvelsens ophør. Senere fremsættelse af begæringen kan indtil 6 måneder efter frihedsberøvelsens ophør undtagelsesvis tillades af retten, når der foreligger særlig grund til at afvige fra fristen.

Rasmus Malver blev frihedsberøvet af Københavns Politi den 16. februar 2024 kl. 13.30 i krydset ved Brolæggerstræde og Rådhusstræde i København og løsladt samme dag kl. 13.57.

Fristen for indbringelse af frihedsberøvelsen for retten udløb den 16. august 2024.

Det er ubestridt, at Rasmus Malver den 19. april 2024 klagede over anholdelsen m.v. til Statsadvokaten i København, som oversendte sagen til Københavns Politi.

Det lægges til grund, at Rasmus Malver først ved modtagelsen af Københavns Politis afgørelse af 9. september 2024 blev gjort bekendt med, at politiet havde subsumeret frihedsberøvelsen af ham under politilovens § 5, stk. 3, og således ikke som en strafferetlig forfølgning omfattet af erstatningsreglerne i retsplejelovens kapitel 93 a. Retten har herved lagt vægt på, at det ikke fremgår af Københavns Politis mails af 25. juni og 27. august 2024 til Rasmus Malver, at politiet vurderede, at der var tale om en erstatningssag uden for strafferetsplejen, idet der var sket en anholdelse efter politiloven.

På denne baggrund, og da Rasmus Malver som følge af udstrækningen af politiets sagsbehandlingstid først fik klarhed over sin retsstilling på et tidspunkt, hvor 6 måneders fristen i medfør af retsplejelovens § 469, stk. 4, var udløbet, findes der efter en samlet vurdering af de fremkomne oplysninger, og når der henses til sagens karakter, at foreligge sådanne ganske særlige omstændigheder, at der er grundlag for at bortset fra fristoverskridelsen.

Thi bestemmes:

Denne sag afvises ikke.

Publiceret til portalen d. 13-02-2025 kl. 10:57

Modtagere: Klager Rasmus Malver, Advokat (L) Tobias Lundholm
Stadfeld Jensen, Modpart Københavns Politi